திருஞானமுத்திரைக் கோவை : எண் - 11.

திருவைகுந்தநாதன் :: ::
:: :: பிள்ளைத்தமிழ்

18-5-44

சென்னைத் தமிழ் லெக்ஸிகன் ஆபீஸ்

தலைமைத் தமிழ்ப்பண்டிதர்

ஸ்ரீ. உ. வே. மு. இராகவையங்காரவர்கள்

பரிசோதித்தது.

பதிப்பாசிரியர் :

பெரியன் - வெ. நா. ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார்.

1933

ஸ்ரீ:

பதிப்பாளர் முன்னுரை

நவ திருப்பதிகளுள் ஒன்றாகிய ஸ்ரீ வைகுண்டத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் சுவாமி கள்ளப்பிரான்மீது பாடப்பெற்றது இப் பிள்ளைத்தமிழ்ப் பிரபந்தம். இதன்பிரதி யொன்று சென்னை அரசாங்கத் தொன்னூல் நிலயத்திலுள்ளது. இந் நூலைப் பிரதி செய்வித்து அச்சிட வேண்டுமென்னும் அவா வுண்டாயிற்று. இதனைப் பிழையறப் பரிசோதித்துக் கொடுத்தருளவேண்டுமென்று சென்னைத் தமிழ் லெக்ஸிகன் ஆபீஸில் தலைமைத் தமிழ்ப்பண்டிதராக விளங்கும் ஸ்ரீ. உ. வே. மு. இராகவையங்கார் சுவாமிகளைப் பிரார்த்தித்துக் கொண்டேன். அவர்களும் மனமுவந்து எனது வேண்டுகோளுக்கு இணங்கி நூலைப் பரிசோதித்துத் தந்ததோடு ஓர் அரிய முகவுரையும் எழுதி யளித்துள்ளார்கள். அவர்கள்பால் மிக்க நன்றி பாராட்டுங் கடப்பாடுடையேன்.

திருஞான முத்திரைப்
பிரசுராலயம்,
ஆழ்வார் திருநகரி.
10—3—'33

பேரியன்: வே. நா. ஸ்ரீநிவாஸன்,
பதிப்பாசிரியன்.

ஸ்ரீ :

முகவுரை

பிள்ளைத் தமிழ் என்பது பெருஞ்சிறப்பு வாய்ந்த மக வொன்றினை அதன் குழவிப்பருவத்திலேக் கேற்பக்கொண்டு பாராட்டிச் செந்தமிழ்ப் பாக்களாற் புனைந்துபாடும் பிரபந்த வகையாகும். இங்ஙனம் பாடும் முறை தமிழ்மொழிக்குரிய புறத்திணையுள் பாடாண்பகுதியைச் சார்ந்ததாம். ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார்—

"காமப் பகுதி கடவுளும் வரையார்
ஏனோர் மருங்கினு மென்மனார் புலவர்"
"குழவி மருங்கினுங் கிழவ தாகும்"

என்ற புறத்திணையியற் சூத்திரங்களால்—'விளையாட்டு மகளிரோடு பொருந்துமிடத்துக் குழவிப்பருவத்தும் காமப் பகுதி கூறப்பெறும்"—என்று கூறுவர். ஈண்டு அவர் காமப்பகுதி என்றது, அரும்பெறற் சிறப்புவாய்ந்த ஆண்மக வொன்றினிடத்து மானிடப் பெண்டிர் நயந்த காதற்சிறப்பையாகும். அச் சூத்திரங்களில், மானிடர் கடவுளர்களிடத்துக் காமப் பகுதி கொள்ளப் பெறும் என்ற ஆசிரியர், குழவிமருங்கினும் அஃது உரியதாம்—என்று அடுத்துக் கூறினமையின், அக் காமப்பகுதி மக்கட்குந் தேவர்க்கும் உரிமையானவாறே, மானிடமுந் தெய்வமுமாகிய குழவிகட்கும் உரியதாம் என்பதும், அவை தம்முளும் ஆண்பாலான தெய்வமும் தெய்வக்குழவியுமே அக்காமப் பகுதிக்குப் பெரிதும் ஏற்பவை என்பதும்

அவர் கருத்தென்பது தெரியலாம்*. பெண்பாற்றெய்வமுந் தெய்வக்குழவியும் மானிடரான ஆண்பாலார் காதல்செலுத் தற்கு ஏற்பனவாகா. இவ்வாறு காதலித்தற் குரியதாகத் தொல்காப்பியனார் கருதிக்கூறிய தெய்வக்குழவி கண்ணபிரான் போன்ற அவதாரமூர்த்தியே என்று கொள்ளல் தகும். "மாயோன் மேய காடுறை யுலகமும்" என்று, முல்லைநிலத் துக் கடவுளாக அவ்வாசிரியர் நினைந்த திருமால், கண்ண பிரானே யாவர். மாயோன் என்பதும் கண்ணன என்பதும் ஒத்த உறுப்புப் பொருளுடையனவாதலும் அறியத்தக்கது. முல்லை நிலத்து ஆயர்பாடியில் வளர்ந்தருளிய அப்பிரானே அந்நிலத்தவரான ஆயர் ஆய்ச்சியர்களால் வணங்கப்பட்ட தெய்வமென்பது முன்னூல்களினும் கண்டது. எனவே, கண்ணபிரான் குழவிநிலையில் அந்நிலத்து மகளிருடன் காமக் குறிப்புற நிகழ்த்திய பாலசரிதைகள் பலவும் தங்காலத் துக்கு முன்பே செய்யுள்வழக்கில் அமைந்திருந்ததை உள்ளத்துக் கொண்டே தொல்காப்பியனார் மேற்குறித்த சூத்திரங்களைக் கூறியவராகலாம் என்று தோற்றுகின்றது. சிலப்பதிகாரத்து ஆய்ச்சியர் குரவையினும், பிற சங்கச்செய் யுட்களினும் கண்ணபிரானது அவ்விளமைச் செய்திகள் பலபடப் புனைந்து கூறப்பட்டும், அவை 'வால சரிதை

---

* சூத்திரப் போக்கினையும், இளம்பூரண ருரையினையும் நோக்குமிடத்து இக்கருத்தே அமைவுடையதாதல் விளங்கும். நச்சினார்க்கினியர்—குழவி மருங்கினும் காமப்பகுதி யுரிய என்பத னுள், குழவி என்பது மக்கட் குழவியே என்றும், காமப்பகுதி யென்பது பயனோக்கிய விருப்பம் என்றும் கொண்டு, காப்பு, தால் செங்கீரை முதலாகப் பிள்ளைமைநிலைகளைச் சிறப்பித்தல் போன்ற வற்றை இதற்குக்காட்டுவர். அவ்வுரை, உரையாசிரியர் கருத்தா காமை காண்க.

நாடகம்' என்று வழங்கப்பட்டும் வந்ததினின்று, முற்காலத்தே அப்பிரானது குழவிச்செயல்களில் தமிழ்மக்களுள்ளம் ஈடுபட்டிருந்தமை புலனும். இவற்றால், கடவுளும் மக்களுமாகிய குழவிகளிடம் மாவிடப்பெண்டிர் வேட்கைக் குறிப்புற நயந்த காமப்பகுதியுந் தொல்காப்பியனார் காலத்துச் செய்யுள் வழக்குக்கு உரியதாயிற்று என்பது விளங்கும். அங்ஙனம் அமைந்த காமப்பகுதி பற்றிய செய்யுட்களுள் ஒரு சிலவே இப்போது அறியப்படுவன. அதனால், முற்காலத்தே அப்பகுதிபற்றிய புலனெறிவழக்கு எம்முறையில் அமைந்திருந்தது என்பது விளங்கக்கூடவில்லை. ஆனால், தெய்வத் தன்மை வாய்ந்த அடியார்கள் காலத்தே இத்தகைய காமப் பகுதிக்கு அமைந்த இலக்கியங்களை நாம் காணலாகும். அவற்றுட் சிறப்புடையவை, ஸ்ரீ ஆண்டாளும் அவர் திருத்தமப்பனுரான பெரியாழ்வாரும் அருளிய திருமொழிகளேயாம். இவர்கள் திருவாக்குக்களில், இளஞ்சிறுமியரது வேட்கைக் குறிப்பேயன்றி, அன்புடைத் தாயரும் முதுபெண்டிரும் தெய்வக் குழவியிடத்துக் காட்டிப்போந்த பிரேமைப்பெருக்கும் புனைந்து கூறப்படுகின்றன. பிள்ளைமைநிலைகளைப் பல பருவங்களாகப் பகுத்துக்கொண்டு, அவ்வப்பருவத்தமைந்த குழவிச்செயல்களில் தாயர் முதலியோரும் இளம்பெண்டிரும் மனங்கவிந்து நிற்கும் போழ்கை, அப்பெரியார்களிருவரும் பாடியவாறு வேறெவரும் பாடியவர் அல்லர். இங்ஙனம் அமைந்த அவ்வடியார்க ளருளிச்செயல்களை, தொல்காப்பியனார் கூறியபடி, குழவிமருங்கினமைந்த காமப்பகுதியை நன்கு விளக்கிநிற்கும் பழைய இலக்கியமாக நாம் கொள்ளலாம். ஆயின், ஈண்டுக்கூறும் காமப்பகுதி, தாயர் முதலியோரது பிரேமையையும் இளஞ்சிறுமியரது காதலையும் பொதுவாகக்

குறிப்பதாகும். முன்னதான பிரேமைக்குப் பெரியாழ்வார் திருமொழியும், பின்னதான காதற்கு நாய்ச்சியார் திருமொழியும் ஏற்ற இலக்கியங்களாகக் கொள்ளற்பாலன.

இவ்வாறு, ஒப்புயர்வற்ற தெய்வ மானிடக் குழவிகளிடம் மகளிர் கொண்ட பிரேமை காதல்களே பிள்ளைத்தமிழ் என்ற பிரபந்தங்களிற் பிரதிபலித்தல் காணலாம். முற்காலத்தே, புறத்திணைத் துறைகளிற்பலவும் தனிச்செய்யுளிற் பாடப்பட்டு வந்தது என்பது சங்கநூல்களால் கண்கறிந்தது. அத்துறைகளில் ஒவ்வொன்றை எடுத்துக்கொண்டு தனித் தனிப் பிரபந்தமாகப் பாடிவந்த வழக்கும் பண்டு தொட்டே உண்டு. உதாரணமாக பத்துப்பாட்டிற் கண்ட ஆற்றுப்படைகளும், களவழி முதலியனவுங் காண்க. பிற்காலத்தமைந்த தொண்ணூற்றாறு பிரபந்தங்களுட் பல புறத்துறைபற்றியனவேயாம். அம்முறையே குழவிமருங்கினமைந்த காமப்பகுதி பற்றிய புறத்துறையும் தனிப் பிரபந்தமாகப் பாடப்பெறும். வழக்குற்றது. அதன்வகையே பிள்ளைத்தமிழ் என்பது; பிள்ளைப்பாட்டு, பிள்ளைக்கவி என்றும் இது வழங்கப்படும். இப்பிரபந்தத்தில் வகுத்துக் கூறப்படும் பிள்ளைப்பருவங்கள் பத்தாம். ஆண்மகவாயின்—

"சாற்றிய காப்புத்தால் செங்கீரை சப்பாணி
மாற்றரிய முத்தமே வாரானை—போற்றரிய
அம்புலியே யாய்ந்த சிறுபறையே சிற்றிலே
பம்புசிறு தேரோடும் பத்து."

என்றும், பெண்மகவாயின் இறுதி மூன்றுக்கும் பிரதியாகக் கழங்கு அம்மானை ஊசல்கள் சேர்வன என்றும், பிறந்த மூன்றாந்திங்கள்முதல் ஏழாம் ஆண்டுவரை பிள்ளைக்கவி பாடப்பெ

றும் என்றும், பிறவும் விதிக்கப்பெற்றுள்ளன. சிற்றில்போன்ற ஆண்பாற்பருவங்களில் இளஞ்சிறுமியாது வேட்கைக்குறிப்பும் புலப்படப் பாடப்படுதலால், தொல்காப்பியங் கூறுமாறு, காமப்பகுதிக்குரியதாகவும் தெய்வமானிடக்குழவிகள் அமைவனவாதல் காண்க. பிள்ளைப்பருவங்கள் பத்தே இப்பிரபந்தங்களிற் கூறப்படுவனவாயினும், இவற்றுடன் தளர்நடை, அச்சோவச்சோ, புறம்புல்கல், அப்பூச்சி காட்டல், நீராட்டல், பூச்சூட்டல், காப்பிடல், அம்மமூட்டல் முதலியவற்றையும் சேர்த்துப் பெரியாழ்வார் பாடியருளுதல் அறியத்தகும்.

இங்ஙனம் பெறலருஞ் சிறப்புவாய்ந்த தெய்வமானிடக் குழவிகளைப்பற்றி முன்னோர் பாடிப்போந்த பிள்ளைத்தமிழ்ப் பிரபந்தங்கள் பலவாகும். அவற்றுள், தெய்வம்பற்றியவற்றில், பகழிக்கூத்தர் பாடிய திருச்செந்தூர்ப்பிள்ளைத்தமிழ் அந்தகக்கவி வீரராகவ முதலியார் பாடிய சேயூர் முருகன் பிள்ளைத்தமிழ், வேப்பத்தூரார் பாடிய அழகர் பிள்ளைத்தமிழ்களையும் மானிடம்பற்றியவற்றில் குலோத்துங்கன் பிள்ளைத்தமிழையும் பழைமையுடையனவாகக் கூறலாம். இவையெல்லாம் பன்னிரு பாட்டியல், வெண்பாப் பாட்டியல் போன்ற நூல்கள் கூறும் இலக்கணமுறைப்படி சிறுமாறுபாடுகளுடன் அமைந்தவை. இத்தகைய பிரபந்தங்களுள் ஒன்றே இத் திருவைகுந்தநாதர் பிள்ளைத் தமிழும்.

இப்பிரபந்தம், தென்பாண்டிநாட்டிலே பிரபலம் பெற்ற நவதிருப்பதிகளுள் ஒன்றான ஸ்ரீ வைகுண்டம் என்ற தலத்தே திருக்கோயில் கொண்டருளும் ஸ்ரீ கள்ளப்பிரான் என்ற திருமால் விஷயமாகப் பாடப்பெற்றதாகும். இத் திருப்பதியெம்பெருமான்—

"புளிங்குடிக் கிடந்து வரகுணமங்கை யிருந்து
வைகுந்தத்துள் நின்று
தெளிந்தவென் சிந்தையகங் கழியாதே
என்னை யாள்வாய்"

என்று ஸ்வாமி ஸ்ரீ நம்மாழ்வாரால் மங்களாசாஸனஞ் செய்யப் பெற்றருளியவர்.

"வானிளவரசு வைகுந்தக் குட்டன்
வாசுதேவன் மதுரை மன்னன்"

என்ற பெரியாழ்வார் திருவாக்கின்படி 'வானிளவரசு' என்றும் இந்நகர்ப்பெருமான் வழங்கப் பெறுவர். வெண்ணெய் களவு கண்டருளிய ஸ்ரீ கண்ணபிரானே இக்கள்ளப்பிரான் ஆதலால், அப்பிரானது ஸௌசீல்ய ஸௌலப்யாதி குண விசேடங்களே மிகுதியாக இப்பிள்ளைத்தமிழிற் புகழப்படுவன. இது "கள்ளப்பிரான் பிள்ளைத் தமிழ்" என்றும் வழங்கப்பட்டு வந்ததென்பது, இதன் பிரதியிலிருந்து அறியப்படுகின்றது.

இப்பிரபந்த வாசிரியரது பெயர்குல முதலிய வரலாறுக ளில் ஒன்றுமே தெரியக்கூடவில்லை. இது பெரிதும் வருந்தத்தக்கது. ஆயினும் இவர் பாடல்களினின்று, தம் காலத்தே உயர்ந்த கவியாக விளங்கியவர் என்பதும், திருமாலடிமையிற் சிறந்தவரென்பதும், வைஷ்ணவ சமய நூல்களில் ஆழ்ந்த அறிவும் அச்சமயத்தில் மிக்கபற்றும் உடையவர் என்பதும் தெரியலாம். இவர் ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் வாழ்ந்து, அத்தலத் தெய்பெருமானுக்குத் தொண்டுபுரிந்து வந்தோரின் குலத்தவர் என்பது "என் குடியை மனதுகந் தடிமை கொள்ளும்" (2,3,64) என்பது போன்ற தொடர்களிலிருந்து அறியப்படும்.

ஸ்ரீ மணவாள மாமுனிகளின் பெருமைகளை இரண்டிடங்களில் இவர் சிறப்பித்துப் பாடுதலால் இவர் தென்னாசாரிய ஸம்ப்ரதாயஸ்தர் என்பது விளங்கும். ஸ்ரீ மஹாபூர்ணர் என்ற பெரியநம்பிகள் திருவம்சத்தில் உதித்த பராங்குதாசர் என்ற ஆசாரியரின் திருவடி சம்பந்தம் பெற்றவர் இவர் என்பது 11-ம் பாடலால் வெளியாகின்றது. இவற்றோடு எடுத்துக்கொண்ட விஷயத்தைச் சொன்னயமும் பொருட்சுவையும், ஓசையின்பமும் பெருக ஆற்றொழுக்காகப் பாடும் ஆற்றல் பெரிதும் படைத்தவர் இந் நூலாசிரியரென்பதனை 5, 23, 46, 74 முதலிய செய்யுட்களிற் காணலாம். இத்தகைய வாக்குடைய பெரும்புலவர்களைப் படைத்துதவும் பெருமை ஸ்ரீவைகுண்டத்துக்கு எப்போதுமே உண்டு. ஸ்ரீமீனாட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழ் முதலிய பிரபந்தங்களையியற்றியவரும், சிறந்த கவியுமாகிய குமரகுருபரமுனிவரது பிறப்பகம் இத்தலமே என்பது பலரும் அறிவர். வேதந் தமிழ் செய்த காரிமாறப்பிரானது அவதாரஸ்தலத்தை அடுத்துள்ள இத்திருப்பதி தமிழ்மணங் கமழ்தற்குரியது என்று கூறுவதும்வியப்பாமோ?

ஆழ்வார் திருநகரி, ஸ்வாமி நம்மாழ்வார் ஸந்நிதி ஸ்தானீகரும், அந்நகரித் தேவஸ்தானங்கள் சிலவற்றின் சொந்தக்காரரும், தமிழருமையறிந்து அதனிற் பழகுதலையே பொழுது போக்காக உடையவருமான ஸ்ரீமான். பெரியன். உ. வே. வே. நா. ஸ்ரீநிவாஸ ஐயங்கார் ஸ்வாமி, தம் சொந்த வேலையாக இங்கர் வந்திருந்தபோது, இராசாங்கக் கையெழுத்துப் புத்தகசாலையில் இவ்வரிய பிள்ளைத்தமிழ்ப்பிரதி யொன்றிருந்ததைக் கண்டு மகிழ்ந்து உடனே அதனைப் பிரதி செய்வித்து அச்சிற் பிழையறச் சோதித்துத் தரும்படி விரும்பினார்கள். அருங்கலை விநோதரான அவர்கள் விருப்பின்படி, இந்நூல்

ஒருவாறு ஒப்புநோக்கி என்னாற் பரிசோதிக்கப்பெற்றது. தல புராணச் செய்திகள் சில அவசரத்தில் தெரியவிடமில்லாமையால், இரண்டோரிடத்துப் பொருள் செவ்வனே புலப்பட்டில. கிடைத்த ஒரு பிரதியே கொண்டு அச்சிடநேர்ந்தமையின், ஏட்டில் விடப்பட்ட எழுத்துக்கள் [ ] இக்குறிக்குள் அடக்கிக் காட்டப்பட்டன. ஏட்டிறுதியிற் கண்ட சுவடியொன்றில் "1064-ம் ஆண்டு அற்பசிமீ 20உ சனிவாரம் அஸ்த நக்ஷத்திரமதில் ஸ்வாமி கள்ளப்பிரான் பிள்ளைத்தமிழ் எழுத வாரம்பித்தது. ஸ்ரீ கள்ளப்பிரான் பாகவதன் சீதா ராமதாசன் குமாரன் கோவிந்தன் ஏடு" என்ற வாக்கியங் காணப்படுகின்றது. இதனால், இற்றைக்கு 45 வருஷங்கட்கு முன் இவ்வேடு எழுதப்பட்டது என்பது விளங்கும். திருவேங்கடசதகக் காப்புச் செய்யுளும் இதனுடன் உள்ளது. இவற்றினின்று, இப்பிள்ளைத்தமிழ் அப்பிரதேசத்தில் தமிழ் மாணவரால் விருப்புடன் எழுதிப் படிக்கப்பட்டு வந்ததென்பது தெளிவாம். உத்தேசமாக 100, 150 வருடங்கட்கு முன் இந்நூல் பாடப்பட்டதாகவே நாம் கொள்ளலாம்.

புலவர்பெருமக்கள் தம்மன்பினாற் பாடிப்போந்த இத்தகைய நூல்கள் சிதல்வாய்ப்பட்டுப் போகாமல் ஸ்ரீமாந். பெரியன். ஸ்ரீநிவாஸ ஐயங்கார்ஸ்வாமி செய்துவருவதுபோன்ற தமிழ்த்தொண்டினை நம் நாட்டுச் செல்வர்பலரும் செய்ய முற்படுவார்களாயின், தமிழணங்கு வளம் பெற்றுப் பொலியத் தடையுண்டோ? தமிழ்த்துறையில் ஆர்வங்கொண்டு திளைக்கும் ஆண்டிற்சிறியரான பெரியன் ஐயங்காரவர்கட்கு எல்லாநன்மைகளு முளவாக, ஸ்ரீ காரிமாறப்பிரான் கருணை பெருகுவதாக.

திருவல்லிக்கேணி,
21—3—'33.

இங்ஙனம்,
மு. இராகவையங்கார்.

ஸ்ரீ

திருவைகுந்தநாதன்

பிள்ளைத் தமிழ்

காப்பு

க. தெய்வ வணக்கம்

1. செம்பொன்னி னின்பநிறை சதுமறை பழுத்தொழுகு
தெள்ளமுத சார மென்னுந்
திவ்யப் பிரபந்தநா லாயிரமு நாதமுனி
தேறவருள் செய்து கந்து
தப்புகழ் விரித்ததைக் கண்டுலகெ லாந்தொழத்
தகைமேவு குருகை தன்னிற்
றயவுட னுதித்தமகிழ் மாறனு வீறனிரு
சரணமல ரடிபணிகுவாம்
தும்பிமுரல் சோலைசூழ் பலவினிடை முதிர்கனிச்
சுளைநறவு தோய்த்து மதமாத்
தொடர்பிடிக் குதவிமகிழ் திருவழுதி நாடனுயர்
தூயபிர மன்வணங்கும்
நம்பரமன் வைகுந்தை நாதன்மணி வண்ணன்மால்
நவநீத சோரன் மாயன்
நாரணன் சீர்பரவு பிள்ளைத் தமிழ்க்கவிதை
நவிலுமென் சொற்றழையவே. (க)

2. முப்பரஞ் சோதிகனி மூர்த்திதிரு நாபிதன்
முளரிவந் தவதரித்த
முனிவனின் புறநாவி லுறைவாணி கலைமாது
முத்தர்புகழ் காயத்திரி

செப்பரிய பனுவலா ளுர்பூர வாகினி
செழுந்தமிழ்க் குதவி செய்யுஞ்
செல்விபா ரதியுலக மாதா வெனுந்தேவி
செம்பொற்ப தம்பணிகுவாம்
மைப்புயல் முழங்கவரி யிபமென்று குதிபாயும்
மலைபாவு களிகூர்ந்திடும்
மகிமைபெறு தென்வழுதி நாடனென் குலமுழுது
மனதுகந் தடிமைகொள்ளும்
அப்பன்வேங் கடவாணன் வைகுந்தை நாதனிணை
யடியேத்து பிள்ளைக்கவி
ஐந்தி லக்கணமு மதனுட் பொருளும் [வாய்ந்தினி
த]மைந்தெனது சொற்றமிழையவே. (௨)

3. அண்டர்தவ வேதியர்கள் பூசுரர்கள் மன்ன[வ]ர்க
ளனைவரு மிறைஞ்சி யேத்தும்
அம்புவி புகழ்ப்புதுவை மேவியுறை பட்டர்கோ
னருமைமக ளெனவு தித்து
வண்டுளவ மணியரங் கேசர்மகிழ் பாமாலை
வாய்மலர்ந் தருளி யினிய
மதுவொழுகு பூமாலை சூடிக் கொடுத்தசெக
மாதாவி னடிபரவுவாம்
கொண்டல்கடல் மொண்டுமலை சென்றுபொழி கின்ற
குடவளைக் குலமதனெடும் [புனல்
குஞ்சரக் கோடுசங் தகில்கனக முத்தங்
கொழித்துலவு பொருனைநதித்
தண்டுறை வளம்பெருகு தென்றிருவை குந்தைநகர்
தன்னில்வள ரெங்கள் பெருமான்
சலசையணி மார்பனிசை பரவுபிள் ளைக்கவிதை
சாற்றுமென் சொற்றமிழையவே. (௩)

4. செய்யதே மாப்பல வரம்பைமுத லியகனித்
தேனுமலர் பொழியு நறவுஞ்
சேர்ந்துசெந் நெற்கழனி பாய்ந்துபைங் கூழ்வளர்
திருக்கச்சி தனிலு தித்தோன்
வையகத் தகழிமிசை வார்கடலை நெய்யிட்டு
மாத்தாண்ட தீப மேற்றி
மங்கலச் சொன்மாலை செங்கண்மால் கழல்புனையு
மறைமுனி பதந்த திப்பாந்
தூய்யகம லத்தன்வந் தடிதொழுது சுருதிமுறை
சொல்லியா ராதனைசெயச்
சுகமுனியை யிகர்பரம பாகவதர் பல்லாண்டு
தங்கமுட னோதி நிற்பப்
பையரவின் விடமுண்ட பண்ணவன் முதற்கடவுள்
[1]பார்மீ திறைஞ்சி யேத்தப்
பாவாணர் புகழுந்தென் வைகுந்தை நாதனிசை
பகருமென் சொற்றழையவே. (௪)

5. ஓநமோ நாராய ணாவென்னு நாமத்தை
யுச்சரித் துள்ளங்களிப்
புறுமன்பு தகழியா வார்வநெய் பெருகவின்
புருகுநெஞ் சிடிதிரியென
ஞானதீ பச்சுட ரெடுத்தா தரித்தமுனி
நற்சர ணிதம்பரவுவாம்
நறைவண்டு குழல்மொய்ப்ப வதுபொரு திடைதுவளு
நடைகண்டு பிடியொதுங்கும்
மானனையர் வேல்விழியர் மையல்கொள் வனப்புநிறை
மைந்தர்பொருள் மேலாசையால்
மருவிப் பிரிந்தவரை வரவுகண் டுள்ளமகிழ்
மாதர்முக முறுவ லெனவே

(பிரதி) 1. தரைமீ.

கானமர் செழுங்கமல முல்லைமல ரெங்குமலி
காவுசூழ் திருவை குந்தைக்
கள்ளப் பிரான்சரிதை யின்புற்ற நவிலுமென்
கவிதையின் சொற்றழையவே. (ரு)

6. திருவும்பொன் மேனியு மருக்க னிறமுஞ் செவ்வி
திகழாழி யுஞ்சங்கமுஞ்
சிந்தையுட் கண்டுவந் தேத்தியந் தாதிமொழி
செய்துமகிழ் பரம யோகி
தருவன மலிந்தளிக ளிசைபாட மஞ்ஞையத்
தண்டலைகண் மீதி லாடுந்
தண்கமல வாவிசூழ் மயிலைப்பி ரான்தமிழ்த்
தவமுனிவ னினிது காக்க
பருவமுகில் சொரியுமிரு நிதியுநவ மணிகளும்
பணிலம துயிர்த்த முத்தும்
பகலொளி பரப்புதென் வைகுந்தை நகர்மேவு
பண்ணவனை வேத நாலுங்
கருதரிய முதலுக்கு வித்தான தேவனைக்
கருணைபொழி புண்ட ரீகக்
கண்ணனைப் பொற்பூவை வண்ணனைப் புகழுமென்
கவிதையின் சொற்றழையவே. (சு)

7. நான்முகனை நாரா யணன்படைத் ததுவுமந்
நான்முகன் ருன்முகமதாய்
நக்கனை யளித்ததுவு மிக்கான தேவனந்
நாரண னென்ப தனையும்
மாநிலத் தோரறிப வோதவென் றின்பமொடு
மழிசைவந் தவதரித்தோன்
மதிலரங்கத் துறையு மமலனைக் கண்டகண்
மற்றொன்று காணுதெனக்

கானிசை பொருந்துகவி யீரைந் துரைத்துமால்
கழலிணை புனைந்து மகிழ்வோன்
கனகமணி யாரத்தை யன்பர்கவ ராரென்று
கட்செவித னிற்கையிடுந்
தேன்முரனு மாலையணி சேரர்கோ னிம்மூவர்
சேவடிப் போது பணிவாந்
தென்வைகுந் தைக்கள்வர் தம்புகழ் விரிக்குமென்
செந்தமிழ்ப் பாத்தழையவே. (எ)

8. ஈரெழு பெரும்புவன மெங்குநிறை கின்றதோ
ரீசனு ரணனென்பதை
யிருக்குமறை யோதியுந் தெரியாத நுண்பொருளை
யிவ்வுலகு ளோரறியவே
வீரநெடுவன் றிறல்கள் சேர்வழுதி மன்னவன்
வியப்புறக் கிழியறுத்து
மேன்மைதிகழ் பல்லாண்டு பாடிட்கிழ் பட்டர்கோன்
மெய்ப்பதப் போது தனையும்
சீர்கொண்ட திருமாலை யாலரங் கேசனே
தெய்வமென் றறிவை யுணருஞ்
செல்வனிரு கழலிணையு முன்னிமுடி சூடியனு
தினமுமஞ் சலிசெய்துவாம்
பாரதிக் கிறைவனு ராதனைசெய் தடிதொழும்
பங்கே ருகக்கண்ணனைப்
பார்புகழ்தென் வைகுந்தை மேவியுறை மாயனைப்
பகருமென் சொற்றழையவே. (அ)

9. மன்னுயிர்க ளுய்யவே தத்தினுறை நுண்பொருளை
வாய்த்ததிரு வாய்மொழியென
மாறன் பணித்ததற் காறங்க முரைசெய்ய
வையகத் தவதரித்தோன்

பன்னுமுத் தமிழினல் நாற்கவிதை யுரைசெய்து
பரமனடி கண்டு வந்த
பரகாலன் மங்கைதிரு மணவாள னிருசரண
பங்கே ருகப்போதையும்
நன்னெறியி னுய்ப்பதற் கிங்கிலங் தனில்வந்த
நாவீற னேயலாது
நான்வேறு தெய்வங்க ளறியே னெனுங்கவிதை
நாட்டிமகிழ் மதுர கவியின்
பொன்னெழில் பொருந்துகழ றன்னையு நிதந்தொழுது
புங்கமுட னேதுதிப்பாம்
பொங்குபுகழ் வைகுந்தை தங்கியுறை கள்வனைப்
புகலுமென் சொற்றழையவே. (கூ)

10. செகமீது சேதனர்க ளுய்ந்துகரை யேறிடச்
செவ்விபெறு ரகசியத்தைச்
செப்பிநா ராயணன் பரனெனக் காட்டியே
தெளிவித்த கருணை வள்ளல்
இகபர மிரண்டினுங் கதியுதவு மாறனடி
யிணைமலரின் வாழு மன்பன்
யின்பநிறை பூதூரில் வந்துமகி ழெதிராச
னிருசர ணிதம்பரவுவாம்
ககனத்தை மூடிவளர் கதலியின் கனிதனைக்
கமழ்புதிப நறவு தோய்த்துக்
கடுவன்முசு வுக்குதவு நாடனெழி லிந்தருக்
காமன்வந் தேவணங்கும்
புகழ்மருவு வைகுந்தை நாதனிசை போற்றுநற்
பொலிவுமிகு செந்தமிழ்க்குப்
பொருந்துமி ரைந்தழகு மேய்ந்துமன தின்புறப்
புகலுமென் சொற்றழையவே. (ய)

11. சந்தனக் காவுதிகழ் செம்பதும வாவிசூழ்
சாந்தூரி லவதரித்தோன்
தண்குருகை மேவும்ப ராங்குசன் வியந்ததொரு
தாசனெனு நாம முறுவோன்
எந்தமிரு புயமதிற் சங்காழி தமைபணிந்
திம்மையினு மறுமை தனிலும்
ஏழேழ் பிறப்பினு முவந்துவிலை கொண்டுமகி
ழிறையவன் பெரிய நம்பி
கந்தமரு வுஞ்சரண பங்கயப் போதையுங்
கருதுததி யர்க்கு முத்தி
காட்டுமண வாளமுனி தாட்டுணை யிரண்டையுங்
கவினுட னிதம்பணிகுவாம்
செந்திரும டந்தையருள் சந்தத நிறைந்துலவு
தென்வைகுந் தைக்கள்வனைத்
தேவாதி தேவனெனு மூவர்க்கு முதல்வனைச்
செப்புமென் சொற்றமிழையவே. (௰க)

தெய்வவணக்கம் முற்றும்.

உ. செங்கீரைப் பருவம்

12. பூமாது கருணைபொழி சீர்மருவு வயிணவர்கள்
புனிதமறை யோதி நிற்பப்
போதக முகக்கடவு ளாறுமுகன் மாதவர்கள்
புத்தேளி ரனைவ ருடனே
காமாரி வந்தடி பணிந்துமன தார்வமொடு
கைதொழுது புடைநெ ருங்கக்
கஞ்சமல ராசனன் வணங்கியெப் பொழுதினுங்
கருதியா ராதனைசெயக்

கோமா னெனுந்தலைவர் பாவாணர் சூழ்ந்துகவி
கொண்டுநின் கழலி லணியக்
குவளைவிரி மலாதனை நிகருமிரு விழிகொண்ட
கோசலை பெறுங்கன் மணியே
தேமா வெனுஞ்சொன் மொழி மாமேவு மணிவண்ண
செங்கிரை யாடி யருளே
தென்றிருவை குந்தைநகர் நின்றுநித மகிழ்கள்வ
செங்கிரை யாடி யருளே. (க)

13. ஆவுரு வமைந்துபுவி மாதுதவ மேகருதி
யன்புட னியற்று மந்நாள்
யருள்கொண் டளித்தவட் பாலனஞ் செய்வதற்
கவதரித் தோங்கு பொழுதிற்
பூவைபொளி பைப்பொருவு மேனியெழி லுங்கமலை
பொற்பிலகு மணிமார்பமும்
புரிசங்கு நேமிகதை வாள்தனுவொ டைம்படை
பொறித்தவொரு நான்கு கரமுங்
கோவையின் கனிநிகர்செவ் வாயுமிரு காதிலணி
குண்டலமு மந்த காசக்
குறுமுறு வலும்பதும விழியுமணி மகுடமுங்
குல்லைமல ருங்கனுற்றுத்
தேவகி யுகந்துபுகழ் தேவாதி தேவனே
செங்கிரை யாடி யருளே
தென்றிரு வைகுந்தைநகர் நின்றுநித மகிழ்கள்வ
செங்கிரை யாடி யருளே. (உ)

14. மேதினிப் பாரமது தீரமன தெண்ணிநீ
மேவுபா லாழி நீங்கி
மேதாவி யானவசு தேவர்க்கு மகனாகி
மெல்லிய லசோதை யென்னும்

மாதுமுலை யுண்டுகளி கூர்ந்துசக டாசுரனை
மாய்ந்துவிழ வேயுதைத்து
மங்கையென வந்தொரு பேய்ச்சியுயிர் கொண்டமா
மணிநிறப் பொற்கொண்டலே
காதுவேற் கண்ணினர் பாதநூ புரவொலிகள்
கருதியன மென்று சேவல்
காமுறுந் திருவழுதி நாடநங் குலநாத
கங்கைநதி யொழுகு பாதச்
சீதரா மலரின்வரு கோதைபுகழ் மணவாள
செங்கீரை யாடி யருளே
தென்திருவை குந்தைநகர் நின்றுநித மகிழ்கள்வ
செங்கீரை யாடி யருளே. (௩)

15. நந்தன்மனை வந்துகுடி கொண்டுவிளை யாடவந்
நாகணை துறந்து பாடி
நகர்மேவி யெண்ணிரண் டாயிரந் தொகைகொண்ட
நங்கைகோ வியர்க ளென்னும்
இந்துநுத லார்களுறை சேரியிட மெங்குநீ
யேய்ந்தகோ லங்க டம்மை
யிசைபயிலு மகரயாழ் நாரதன் கண்டடி
யிறைஞ்சவருள் செய்த முகிலே
சந்தகில் பீலிநவ மணிகளங் காடியின்
தன்மையென் றதிச யிப்பச்
சலஞ்சல நிறைந்துதிகழ் பொருநைமா நதிவளத்
தகைமருவு வழுதி நாட
சிந்துரத் திலதமணி யிந்திரை தன் மணவாள
செங்கீரை யாடி யருளே
தென்திருவை குந்தைநகர் நின்றுநித மகிழ்கள்வ
செங்கீரை யாடி யருளே. (௪)

16. காவிஞறை பூவையிசை கேட்டுக் களிப்புடன்
கமலமதில் வாழு மன்னங்
கருதுதன் பெடைதனை முயங்கிமன தின்பமொடு
கண்படை பொருந்து மெழில்சேர்
வாவியரு குற்றுவளர் கேதகை குரண்டமென
வாளைபுன லூடொளிக்கும்
மாங்கனி பிதிர்ந்தொழுகு சாறுநற வம்பெருகு
பகிமைபெறு வழுதி நாட
மேவுசமர் மிதிரத மேல்வரு கிரீடிக்கு
மெய்ப்பொரு ளுரைத்த முகிலே
மேலான பலகோடி யண்டப் பரப்பினுள்
வேதன் புராரி முதலாக்
தேவர்க்கு மமுதின்வரு தேவிக்கு மணவாள
செங்கீரை யாடி யருளே
தென்றிருவை குந்தைநகர் நின்றுநித மகிழ்கள்வ
செங்கீரை யாடி யருளே. (ரு)

வேறு

17. காவுறை மந்தி யருந்திட முக்கனி
கடுவன ளிப்பதனைக்
கண்டிடு மள்ள ருரற்ற மறுத்தது
கனிகொடு விட்டெறியும்
பூவிரி வாவிபொர் சாகர மெனமுகில்
புனலை நுகர்ந்திடனே
பொன்னெழில் முத்தொடு சோனை வழங்கு
பொலன்றிகழ் வளநாட
தாவர சங்கம மெங்கு நிறைந்த
தபாபர நற்பொருளே
சங்கர னுக்குயர் கங்கை கொடுத்த
சரோருக பொற்சரணு

தேவர்தொ ழுங்கரு ணாநிதி ரகுபதி
செங்கோ செங்கீரை
தேனிசை துளவணி வானிள வரசே
செங்கோ செங்கீரை. (சு)

18. ஆதர வனைத்தொழு நீண்மதி லும்புய
லண்ணிய சோலைகளும்
அம்பவ ளக்கொடி போலிள மங்கைய
ராட லரங்குகளும்
போதமு ரைத்திடு நங்குர வோர்கள்
பொருந்துநன் மாளிகையும்
பொற்றொடி மெல்லியர் வதுவையு மேவிய
புனித நகர்க்கிறைவ
மாது துரோபதி மாயவ னேயென
வன்றயர் கனையெனலும்
மன்னவை முன்னவள் கூறை யளவுகை
வரம தளித்தருளும்
சீத மறைப்பொருண் மீதுறை கனியே
செங்கோ செங்கீரை
தேனிசை துளவணி வானிள வரசே
செங்கோ செங்கீரை. (எ)

19. பூவல யத்துள காவலர் விப்பிரர்
புகலரு மாமறையோர்
புங்கவ ரன்பொடு நின்விளை யாடல்
புகழ்ந்து பணிந்திடவே
மாவிரி பூநற வுண்டு களிப்பொடு
வண்டுக ளிசைபாடும்
மஞ்ஞைகள் தோகை விரித்து மதர்ப்பொடு
மாடம தனிலாடுங்

காவுறை யோதிம மங்கையர் மென்னடை
கண்டு நிதந்தொடரும்
கதலி நெருங்கிய முளரி வளஞ்செறி
கவின்மிகு வளநாடா
தேவகி மணிவயி றுவல்கொள் களிறே
செங்கோ செங்கிரை
தேனிசை துளவணி வானிள வரசே
செங்கோ செங்கிரை. (அ)

20. மங்கையர் கொங்கை சுமக்கரி தாய்மிக
மறுகுறு நுண்ணிடையை
வாளரி யாமென வேழ மருண்டு
வெருண்டு மறைந்துறையும்
பொங்கரின்மீது தவழ்ந்திடு திங்கள்
புடைக்கு மிழுலருவி
பொற்புறு சோலை வளர்க்கு நலந்திகழ்
பொதிய மலைக்கிறைவ
கங்கை தரித்தவ னங்கையில் வைத்த
கபால நிறைந்திடவே
கருணையு டன்பலி யன்று கொடுத்தருள்
கஞ்ச மலர்க்கரனே
செங்கம லத்திரு மேவுமின் னமுதே
செங்கோ செங்கிரை
தேனிசை துளவணி வானிள வரசே
செங்கோ செங்கிரை. (கூ)

21. அங்கண் விசும்புறை தேவர் தபோதனர்
அனைவரு மடிபரவி
பன்புட னின்றிரு லீலை தனைக்கண்
டகமது களிகூரப்

புங்கமு டன்புன லுஞ்சசி யுந்திகழ்
பூதி கடுக்கையிளம்
புல்லொ டெருக்கலர் சங்கு மணித்திரள்
புனைசிவ சம்புவெனுஞ்
சங்க ரனைப்பெறு பங்கய னைத்தரு
தாமோ தரமுகிலே
தனிமதி வெண்குடை யுவண நெடுங்கொடி
தம்மி லிசைந்தவரச்
செங்கைகொ ளம்படை தங்கிப மாநிதி
செங்கோ செங்கிரை
தேனிசை துளவணி வானிள வரசே
செங்கோ செங்கீரை. (ம)

சேங்கீரை முற்றும்.

ங. தாலப்பருவம்

22. மதியை நிகர்த்த திருநுதலின்
மறுப்போற் சாந்துத் திலதமிட்டு
வதியுங் களப முலைமடவார்
வாழு மணிமா ளிகைச்சிறப்பும்
உதய கிரணன் வலஞ்சூழ
வோங்கும் பொன்மா மேருகிரி
யொத்த நெடுந்தே ரணிவகுப்பு
முபரும் புரவித் திரட்செறிவு
முதிய தவத்தோ ருபயமறை
மொழியுங் கழகச் சாலைகளு
முகில்போ லொலிக்கும் வாச்சியரும்
முயற்சி யிருந்தும் பதிக்கரசே

கதிரோன் குலத்தி லுதித்தசெழுங்
கனியே தாலோ தாலேலோ
கற்றோர் துதிக்கும் வைகுந்தைக்
கனியே தாலோ தாலேலோ. (க)

23. சங்கத் தமரர்க் கிடையூறு
தவிர்க்கச் சலதி தனைமறந்து
சரயு வெனுமா நதித்துறைவன்
றனக்கு மகனென் றுதித்திடுநாள்
எங்க ளமுதே கண்மணியே
யிரவி குலத்துக் கொளிவிளக்கே
யிருமைப் பயனுந் தருநிதியே
யிமையோர் தவமே யிளங்களிறே
வங்கக் கடல்சூழ் புவித்தலைவா
மதலா யெனக்கோ சலைமடமான்
மகிழ்வுற் றிருத்தும் பொன்னூசல்
மருவித் துயிலு மணிவண்ணா
பங்கே ருகனும் பசுபதியும்
பணியும் பரனே தாலேலோ
பதின்மர் பரவும் வைகுந்தைப்
பதிவா ழரசே தாலேலோ. (உ)

24. முல்லை முறுவல் பவளவிதழ்
முளரி வதனங் குரும்பைமுலை
மூரிக் குழலார் நடைநிகர்த்த
முகில்போன் மருவும் பிடிக்குழுவுஞ்
செல்லின் முழக்க மெனவார்ப்புஞ்
சினமும் பொருந்து மதவேழத்
திரளுஞ் செறிந்த நெடுஞ்சாலை
நிகழும் பதிவா னிளவரசே

வில்லை வளைத்துக் காத்து நின்ற
விசையன் றுயரந் துடைப்பதற்காய்
விளங்கு மறையோன் மைந்தர்களை
விருப்போ டளித்த பெருமானே
குல்லை நறுந்தா ரணிநீலக்
குன்றே தாலோ தாலேலோ
கோக னகைவாழ் *வைகுந்தைக்
கோவே தாலோ தாலேலோ. (௩)

25. கலைசேர் சசியைப் பொருவுமுகங்
கனியைக் கடுக்கு மினியமொழி
காவி மலரைச் செறுத்தமொழி
கணிகை மடவார் காப்பேந்த
மலைபோற் புயத்து வயவேந்தர்
வணங்கி நெருங்கக் குருகையர்கோன்
வழங்குந் திருவாய் மொழிப்ரபந்த
மறையோர் நவில வாச்சியங்கள்
அலைபோ லொலிப்பச் சதுர்வேத
மார்ப்பக் கொடிகள் புடைதயங்க
அமரர் கரங்கள் குவிப்பவிழா
வணியும் பதிவா னிளவரசே
சிலைவா ணுதற்கோ சலைதவத்தின்
திருவே தாலோ தாலேலோ
செம்பொன் மதில்சூழ் வைகுந்தைத்
தேவே தாலோ தாலேலோ. (௪)

---

* இப்பாட்டிலும் பின்வரும் பாடல் சிலவற்றிலும் 'தென் வைகுந்தை' 'திருவைகுந்தை' என்று ஏட்டுப் பிரதியிற் காணப்படினும், ஓசைநயங்கருதி 'வைகுந்தை' என்றே அவை உரியவிடங்களில் அமைக்கப்பட்டன.

26. இசையுந் திருவும் பெரும்படையு
மேய்ந்த மனக்கெம் பிரமுடன்
இரைக்குங் கடலை யுடுத்தபுவி
யெங்குந் தனிச்செங் கோல்செலுத்தி
அசையாப் புகழ்பெற் றரசாளு
மண்ணல் தனக்கு மகவெனவே
அயோத்தி நகர்வந் துதித்திடுநாள்
அன்னை யெனுஞ்சிற் றவைமனையில்
வசையார் கூனி கூன்புடைக்க
வரிவில் வளைத்துண் டையெறிந்து
மகிழ்வோ டிருந்து மனமுவக்கு
மணியே யமரர் தொழுங்கள்வ
திசையா னனத்தோன் தினம்பணியுஞ்
செல்வக் கொழுந்தே தாலேலோ
செம்பொன் மதில்சூழ் வைகுந்தைத்
தேவே தாலோ தாலேலோ. (ரு)

27. தண்டா மரைப்பூந் தவிசுறைவோன்
தருக்கா வலவ னுமைக்கதிபன்
சயிலந் துளைக்க வயிறரந்தோன்
தபனன் சசியைங் கரன்முதலோர்
கொண்டாட் டங்கொண் டுளங்குளிர்ந்து
குனித்துத் தொழக்கோ வியருடனே
குடையும் புனலில் விளையாடுங்
கோவே யாயர் குலதிலகா
வண்டார் குழற்சத் தியபாமை
மார்பந் தழுவு மணவாளா
மருவுஞ் சிவ கோடியெலா
மகிழ்வோ டுன்றன் வயிற்றடக்கிப்

பண்டா லிலையிற் கண்டுயிலும்
பரமா தாலோ தாலேலோ
பதின்மர் பரவும் வைகுந்தைப்
பதிவா ழரசே தாலேலோ. (சு)

28. செய்ய திருவாய்ப் பாடிநகர்ச்
சிறுவர் தம்மோ டொருகானஞ்
சென்று பசுவி னிரைமேய்த்துச்
சின்ன ளாடல் புரிந்ததற்பின்
வெய்ய சமரந் தனிற்பருதி
வெயிலை யாழி கொடுமறைத்து
விசைய னுயிரைக் காத்தளித்து
விளங்குங் கருணை நிதிக்கடலே
துய்ய தவத்தோ ருளத்துமறைச்
சிரத்துந் தொழும்பு பூண்டகுலத்
தொண்ட ரிடத்து மாறன்மொழி
சொல்லுந் தலத்து மயனும்
எய்தற் கரிய பெரும்பதத்தும்
இருக்கும் பொருளே தாலேலோ
இருக்கு முழங்கும் வைகுந்தைக்
கினிதா மமுதே தாலேலோ. (எ)

29. படவா ளரவம் பூங்கதலி
பசுந்தேன் குமுதஞ் செப்பெனவே
பகரு நிதம்பங் குறங்கிசைவாய்
பருத்த தனஞ்சே ரெழிலாயர்
மடவார் கூறை தனைக்கவர்ந்து
வளருங் குருந்த மரத்தேறி
வாழ்த்துங் குரவை தனைக்கேட்டு
மகிழ்வுற் றிருக்கு மணிவண்ணா

வடபத் திரமும் புளிங்குடியும்
மதில்சூ ழரங்க மாநகரும்
மறையோர் புகழு[ம் வெஃகாவு]
மதியை நிகர்த்த வெண்ணிறப்பாற்
கடலும் பொருந்திக் கண்டுயிலுங்
கருமா முகிலே தாலேலோ
கற்றோர் துதிக்கும் வைகுந்தைக்
கனியே தாலோ தாலேலோ. (அ)

30. பச்சை பொருந்துங் குழன்மடவார்
படிந்த புனற்போல் விரிதிரையின்
பரவைப் புலவு தனைநீக்கிப்
பகருஞ் சாந்தங் கமழ்நாடா
கொச்சை யாயர் குடில்வளர்ந்து
கோவி னிரையைக் காப்பதற்குங்
குன்ற மெடுத்து மழைதடுத்த
குழகா நந்தன் பெறுதவமே
பிச்சி தவனஞ் செறிமுட் டம்
பேரை குறுங்கை யிடபகிரி
பீடு கொழிக்குஞ் சேடமலை
பெரியோர் வழுத்து நெடுந்துவரை
கச்சிப் பதியு நின்றுவக்குங்
கனகாம் பரனே தாலேலோ
கற்றோர் துதிக்கும் வைகுந்தைக்
கள்வா தாலோ தாலேலோ. (கூ)

31. பஞ்சை நிகர்க்குந் தளிரடியும்
பணியைப் பழித்த வேள்மனையும்
படையைத் துரத்து மயில்விழியும்
பகரு மொழிற்கோ சலைமடமான்

நெஞ்ச மகிழ வருங்களிறே
நித்தர் பரவு மெய்த்தவமே
நேமி நடத்துந் தெசரதன்ற
னிதியே நாளு முளங்கருதி
வஞ்ச மறலி யணுகாமல்
மயக்கு மிதர சமயநெறி
வாத ரிடத்திற் சேராமல்
வரமு மதியுந் தருங்கள்வா
கஞ்ச மலராள் தனமுயங்குங்
கருமா முகிலே தாலேலோ
கற்றோர் துதிக்கும் வைகுந்தைக்
கனியே தாலோ தாலேலோ. (ய)

தால் முற்றும்

---

௩. சப்பாணிப் பருவம்.

32. நங்கைபெறு மாறனிசை போற்றியுயர் பாகவதர்
நவிலும்ப்ர பந்த மொருபால்
நாவலர்கள் பாவினிசை வேதவொலி மாதர்சதி
நடனங்கள் புரிவ தொருபால்
பங்கயன் முதற்கடவுள் சங்கந் திரண்டடி
பணிந்துகை குவிப்ப தொருபால்
பாராளு மன்னவர்க ளோர்பால் வணங்கமகிழ்
பைந்துழா யணியு முகிலே
மங்கைகோ சலையினிரு கொங்கைவழி பாலுண்டு
மதிவதன நோக்கி யவடன்
மடிமீ திருந்தன்ப ருளமேவி விளையாட
வருமரக தக்குன்றமே

சங்கர னுவந்துபுகழ் செங்கமலை மணவாள
சப்பாணி கொட்டி யருளே
தருமலர்க் காவுசூழ் திருவைகுந் தைக்கடவுள்
சப்பாணி கொட்டி யருளே. (க)

33. நக்கனவன் மக்களனல் வெப்புமுது கிட்டுவழி
நண்ணமன தெண்ணி யோடி
நாற்றிசையு முட்டியினி யாற்றலரி தெனவெண்ணி
காரணு சரண மிருநால்
அக்கரத் துறைமூல காரணு சரணமறை
யாரணு சரண மெனவே
யன்புடன் வழுத்தவா ணன்பிழை பொறுத்துமகி
பூச்சுதா பச்சை மாலே
இக்குமொழி மாதர்மனை சிக்கமுறு வெண்டயி
ரெடுத்துணவு கொண்ட சோதை
யிருகண்க ளிக்கவவ ளொக்கலை மருங்கினி
லிருந்தலவு செங்கனகமே
தக்கதரு வாசன்மேற் சக்கர நடாத்துமுகில்
சப்பாணி கொட்டி யருளே
தருமலர்க் காவுசூழ் திருவைகுந் தைச்சோர
சப்பாணி கொட்டி யருளே. (உ)

34. பூமன்னர் திறையிடச் சோமவெற் றிக்குடை
பொருந்தமா கதர்க ளேத்தப்
பூசுரர்க ளாசிசொல வேழையர்கள் சாமரை
புரட்டவரி யாசனத்திற்
காமனெழில் கொண்டதென மேவியுல காண்டகளை
கண்ணனே மித்தசரதன்
காமுற் றியற்றுபெரு வேள்விப் பயன்பெறக்
கருதிவந் தருளு நிதியே

வாமமே கலையணியு மாதுகோ சலையிரு
மலர்க்கரங் கொண்டெ டுத்து
மஞ்சு திகழ் பொன்மேனி நீராட்டி முத்தமிட
மகிழுங் குணக்குன் றமே
தாமரைப் போதிலுறை மாமருவு மணிவண்ண
சப்பாணி கொட்டி யருளே
தருமலர்க் காவுசூழ் திருவைகுந் தைச்சோர
சப்பாணி கொட்டி யருளே. (ந)

35. அந்தணர்கள் விண்ணவர்கள் வன்றுயர் தவிர்க்கநீ
ளலைமோது திரைவீசுபா
லம்பரத் துயிலமர்ந் திம்பரிற் புகழ்திரு
வயோத்திமா நகர்வந்தநாட்
பந்துமுலை யிந்துநுத லிந்திரை யெனத்திகழ்
பசுந்தொடிப் புனைகை கேசி
பரதனிப் பாராள நீயடவி செல்லென்று
பார்த்திப னுரைத்த தெனலுஞ்
சிந்தையுண் மகிழ்ந்தனுச ஞேடுமிதி லைக்கண்வரு
செல்வியொடு நகர்க டந்து
தெண்டக வனத்துமுத் தண்டிக ளருஞ்சாலை
சென் றுமரு வுங்கொண்டலே
தந்தைமொழி கடவாத சுந்தரக் கடவுளே
சப்பாணி கொட்டி யருளே
தருமலர்க் காவுசூழ் திருவைகுந் தைச்சோர
சப்பாணி கொட்டி யருளே. (ச)

36. மாசற்ற வெண்ணிறப் பாற்கடலி னடுவிலொரு
மரகதக் கிரிபோலுநீ
வனமாலை சூடியிரு மாதரடி வருட[மா]
மலர்விழி [1] துயின்ற முகிலே

(பிரதி.) 1. யினிதுயின்ற.

ஈசற்கு முளரியிதழ் வாசற்கு மெட்டா
திருக்காதி யந்த நடுவும்
எம்மைவிலை கொள்ளுமறை யோகிரா மாநுசனை
யேத்துநல் லோரிடத்துந்
தேசுபெற விளையாடி யானந்த நிர்த்தனஞ்
செய்யும் பரஞ்சோதியே
செகமீ தரக்கர்குல மடிவிப்ப தற்கென்று
சிலையேந்தி மகிழ்சிங்கமே
தாசரதி காகுத்த கோசலை பெறுங்கண்மணி
சப்பாணி கொட்டி யருளே
தருமலர்க் காவுசூழ் திருவைகுந் தைச்சோர
சப்பாணி கொட்டி யருளே. (ரு)

37. மதிவதன முறுவலும் காவிநிகர் மேனியு
மட்டுநிறை குவ்லை மலரும்
மலைபொருவு தோள்களுஞ் சிலைநுதற் சுட்டியும்
மார்பிலகு கனக வடமும்
புதியநற வெனவொழுகு கனிவாயி னூறலும்
புங்கமுங் கண்ட சோதை
புளகித் தெடுத்துச்சி மோந்துகாப் பிட்டுமகிழ்
போதமே ஞான ரசமே
கதிபெறுவ தற்குதவு மிருமறையி லுற்றபொருள்
காட்டுமணவாள முனிவன்
கழலிணை பணிந்துபழ வினையற்று முத்திநெறி
கருதுபா கவத ரென்னுந்
ததியருள முறைகின்ற பதின்மர்தொழு மணிவண்ண
சப்பாணி கொட்டி யருளே
தருமலர்க் காவுசூழ் திருவைகுந் [1]தைச்சோர
சப்பாணி கொட்டி யருளே. (சு)

(பிரதி.) 1. தைக்கடவுள்.

38. மூலமறை யோதுபர வத்துநிலை தெரியவென
முனிபிருகு சென்று மருவி
முளரிமலர் பொருவுநின் மார்பத் துதைக்கவும்
முனியாது செங்க ரத்தாற்
காலிணைத் தடவியவன் மாலினை யகற்றியெக்
காலுநித் தியனென்பதைக்
கருதியடி தொழவவற் கருளுமா மணிவண்ண
கஞ்சனுயிர் கொண்ட களிறே
சீலக் குணத்துவசு தேவன் றனக்குரிய
தேவகிதன் மனதின்புறச்
சிறுவாறு வரையுமொரு நொடியிற் கொணர்ந்துதவு
சிங்கமே யமர ரேறே
தாலப் பெருந்தவச மாலிவென் றண்ணனே(?)
சப்பாணி கொட்டி யருளே
தருமலர்க் காவுசூழ் திருவைகுந் தைச்சோர
சப்பாணி கொட்டி யருளே. (எ)

39. வம்பவிழ் மலர்க்குழ லசோதையில் வளர்ந்தாயர்
மகாருட னுத்தூரத்தி
வசுக்கொடு விளங்கனி யெறிந்துவிழ வதுகண்டு
[1]மகிழ்வுற் றிடும்பரமனே
அம்பரத் துறையமர ரிம்பரின் மனுத்தலைவ
ரனைவர்க்கு மிடர்செய்திடும்
அசுரப் பருத்திப் பொதிக்கொரு நெருப்பாக
வவனிவரு பிரகலாதன்
கம்பலை யுறுமன தின்பங் குளிர்ந்தனது
கழலிணை வழுத்த வவனுற்
காட்டுந் தலந்தொறு முதிக்கவுள் ளங்கொண்டு
கனகனை வதைக்கு மந்நாள்

(பிரதி.) 1. வுற்றுமகிழும்.

தம்பத்து வந்துபே ரின்பங் கொடுத்தமுகில்
சப்பாணி கொட்டி யருளே
தருமலர்க் காவுசூழ் திருவைகுந் தைச்சோர
சப்பாணி கொட்டி யருளே. (அ)

40. சீதச் செழுங்கமல வாவிக்கு ளொருமுதலை
செய்யவே தியனை யீர்க்கச்
சிலைவளைத் தம்முதலை தனைவென்று புகழ்பெற்ற
திறல்விசயன் முதலைவரும்
மாதர்க்கு ளெழில்மிக்க கோதற்ற கற்புடைய
மடமங்கை பாஞ்சாலியும்
மனதுகந் தடிபணிய வவர்மனங் களிகூர
மறைமுனிவர் தேவர் பிறரும்
நீதத் துடன்பரவு பாதஞ் சிவப்பெய்த
நெடுநகர்த் தூது செலுநாள்
நேசமுற விதுரன்மனை நண்ணியமு துண்டுமகிழ்
நிமலா பரஞ்சோதியே
தாதவிழ் மலர்க்குழல சோதைபெறு சிங்கமே
சப்பாணி கொட்டி யருளே
தருமலர்க் காவுசூழ் திருவைகுந் தைச்சோர
சப்பாணி கொட்டி யருளே. (கூ)

41. தினகர னுதித்ததென மணியழுத்துங் கனக
சிங்கா சனத்திருந்து
செங்கோல் செலுத்திமது டாதிபதி தெசாதன்
செய்யுமுற் பயனிறைவும்
மனநல முறும்பெரிய தவவிரத வேதியர்கள்
வானவர்கள் வேண்ட லாலும்
மாயவினை வஞ்சனைசெ யுங்கொடிய நிருதர்களை
மடிவிப்ப தற்குன்னியும்

நனிமிகு கருங்குழலி கோசலைதன் மகவென்று
நண்ணிவன மேவு மந்நாள்
நற்றவன் பன்னியன சூயையிரு கையினு
னகையணி யணிந்து வந்த
சனகியுடன் மருவியனு தினமுமகிழ் காகுத்த
சப்பாணி கொட்டி யருளே
தருமலர்க் காவுசூழ் திருவைகுந் தைச்சோர
சப்பாணி கொட்டி யருளே. (ய)

சப்பாணி முற்றும்.

ரு. முத்தப்பருவம்

42. சித்தர்புகழ் கேசவா நாரணு மாதவா
சீர்மருவு கோவிந்தனே
திகிரியணி விண்டுவே மதுசூத னுநெடிய
திருவிக்ர மாவாமனு
அத்திமரு விக்கண்வளர் சீதரா தொண்டருக்
கருள்புரியு மிருடி கேசா
அயனைப் பெறும்பதும னுபதா மோதரா
அகிலகா ரண[னே]யெனக்
கொத்தவிழ் மலர்க்குழ லசோதைபணி மொழியினுற்
கூவிமடி மீது வைத்துக்
கொஞ்சிமுலை யூட்டிநீ ராட்டிமகிழ் வதுகண்டு
குறுமுறுவல் கொள்ளு மணியே
பத்தருடன் விளையாடு நித்தமுகில் வண்ணநீ
பவளவாய் முத்த மருளே
பன்னுமறை யோர்தொழுந் தென்வைகுந் தைக்கள்வ
பவளவாய் முத்த மருளே. (க)

43. துட்டவல் லசுரர்களை யட்டபுரி நேமியுஞ்
சுரிசங்க மும்பாயலுந்
துன்னுமிளை யோர்களென நண்ணி வருவோமென்று
சுரர்களுக் கபய நல்கி
யிட்டமொழி யெண்ணியே வட்டைநிகர் கொங்கைதிக
ழேந்திழை யெனுங்கவுசலை
யினிதுவகை கொள்ளவவள் திருவயி றுதித்துமகி
ழிறைவனே யெம்பிரானே
மட்டவிழ் நறும்போதை விட்டுச் செழுங்குல்லை
மருவிக் குழந்தை யாகி
மல்லிவள நாட்டினுயர் வில்லிபுத் தூர்வந்த
மாதிறுக் கொருதந்தையாம்
பட்டர்கோ னடிகள்பணி சிட்டருள மேவுமுகில்
பவளவாய் முத்த மருளே
பன்னுமறை யோர்தொழுந் தென்வைகுந் தைக்கள்வ
பவளவாய் முத்த மருளே. (உ)

44. நீர்த்தரங் கப்புணரி சூழ்புவியி லவர்க்கு
நிற்கவோ ரடியுங் கொடேன்
நீதூது வந்ததிற் பயனில்லை யென்றரவ
நெடியகே தனனி சைப்பப்
போர்த்தொழி னடத்திச் சயத்திரத னைக்கொலப்
புங்கமுற கணைவாங்கவே
போகின்ற வழியிலுன் பாதமணி மலருமுன்
புண்டரிக னல்விளக்குந்
தீர்த்தமுஞ் சிரசிலிட் டகமகிழ் கிரீசனைச்
செய்யவிசை யன்கனுற்றுச்
செப்புமவ் வரனுக்கு மீசனீ யென்றுணர்வு
தெளியவரு ளும்பரமனே

பார்த்தசா ரதியென்ற சீர்த்திபெறு கண்ணனின்
பவளவாய் முத்த மருளே
பன்னுமறையோர்தொழுந் தென்வைகுந் தைக்கள்வ
பவளவாய் முத்த மருளே. (௩)

45. சங்கையில் லாதகலை கற்றவே தியர்களுந்
தன்னைவந் தடிவணங்குந்
தவநெறி புரிந்துனது வரவுகண் டுள்ளமகிழ்
சவரிபூ சனையுகந்து
துங்கமுள மாருதி வணங்கவவ னுக்கருள்
சுரந்துவள[ர்] சோலை நண்ணிச்
சுக்ரீவ னுக்கபய மிக்குற வளித்தவன்
துயர்துடைத் திடவெண்ணியே
செங்கைவரி வில்வளைத் தொருபகழி கொண்டடற்
றிறல்வாலி தனைமடித்துத்
தினகரன் மகற்குமகு டங்கவித் தாட்கொண்ட
சிங்கமே யங்க ணரசே
பங்கய மலர்க்கண்வரு மங்கையுறை மார்பனின்
பவளவாய் முத்த மருளே
பன்னுமறையோர்தொழுந் தென்வைகுந் தைக்கள்வ
பவளவாய் முத்த மருளே. (௪)

46. குடவளை யடற்றிகிரி கொண்டகை யிரண்டினுங்
கோல்குழ லெடுத்தடவியிற்
கோவினிரை பின்சென்ற மாயவிளை யாட்டினது
கோலங்கள் காண வென்றே
மடல்விரி நறுங்கமல மலருறை யயன்கருதி
வசுவினை மறைக்க வதுபோல்
மறுபடி யமைத்தவைகண் மனைமருவ வுய்த்துமகிழ்
மதிவதன மதுசூதனா

கடகரி நெருக்கமென வுறமிரு ளகற்றவரு
கதிரவன் வயப்புரவியைக்
கட்டவிட வான்முகடு முட்டிவளர் சோலைசூழ்
கானகத் தொருமடுவினிற்
படவரவி னுச்சியிசை நடனமிடு பொற்சரண
பவளவாய் முத்த மருளே
பன்னுமறையோர்தொழுந் தென்வைகுந் தைக்கள்வ
பவளவாய் முத்த மருளே. (ரு)

47. வார்கெழுமு கொம்மைமுலை யேர்திக ழுமைக்கதிபன்
வாணியிறை யும்பர் தலைவன்
வாதநெடி வாருணி வசுக்களனல் திக்கதிபர்
வந்துலவு மிந்த்ர தவனன்
சூர்வகை தடிந்தகுக வேள்சுரர் முதற்கடவுள்
தூய்யமறை யோர் தவத்தோர்
துன்புற்று நைந்துருகி முறையிட்டு வந்துனது
தாளையடி வழுத்தி யேத்த
நீரிலொரு கேழலென மேவியவ னூற்றெவரு
நிகரிலாப் பொற்கண்ணனை
நெஞ்சைப் பிளந்துயிரை மறலிக் களித்தவுட
னிண்டதின் மருப்பி னிடையே
பார்மகளை வைத்துமகிழ் சீர்பெறு வராகநின்
பவளவாய் முத்த மருளே
பன்னுமறையோர்தொழுந் தென்வைகுந் தைக்கள்வ
பவளவாய் முத்த மருளே. (சு)

48. நச்சர வெனப்பொலி யிராவண னிலங்கைமா
நகரினிற் சிறையிருந்த
நங்கையனல் மூங்கிவர நம்பிமுனி வைக்கண்ட
நானில நடுக்க முறவே

வச்சிர கரத்தலைவன் முச்சிகை யயிற்கடவுள்
வானவர்கள் புண்டரீகன்
வந்துநீ முந்துமறை போதுபர னிவளுலக
மாதா வெனத்தெரிகிலாக்
கொச்சை மதியுற்றநிரு தக்கிளை யெனுங்கடல்
குறைத்தெமது துன்ப நீக்குங்
கொண்டலே யிக்கத மினித்தவி ரெனக்கரங்
கூப்பிமகி ழுஞ்சிங்கமே
பச்சைமலை யென்னவொளி ரச்சுத மனுத்தலைவ
பவளவாய் முத்த மருளே
பன்னுமறை யோர்தொழுந் தென்வைகுந் தைக்கள்வ
பவளவாய் முத்த மருளே. (எ)

49. விரதமறை யோரும்பர் மருவுசித் திரகூட
மேவியிளை யோனமைத்த
மேலான பரமபத மாலினிலை கடலென
விளம்புபன் னகசாலையின்
மருவளர் குழற்சனகி யருகே யிருப்பமன
மகிழ்வோடு விளையாடுநாள்
மணிமுடி கவித்துன்னை யரியணையில் வைத்தடி
வணங்கவென் றேகைகேசி
தருபுதல்வன் வருவதனை யமர்பொருவ தற்கென்று
தம்பிமுனி வுடனெழுந்து
தாரணி படைப்புணரி நீறெழ மடிக்கவிடை
தரவேணு மென்று கழறப்
பரதன்வரு கோலத்தை வரதபா ரென்றமுகில்
பவளவாய் முத்த மருளே
பன்னுமறை யோர்தொழுந் தென்வைகுந் தைக்கள்வ
பவளவாய் முத்த மருளே. (அ)

50. வஞ்சியிடை பஞ்சினடி மிஞ்சுமெழில் மங்கையுடன்
மருவுபாண் டவரு மேகி
வனமுறையு நாளிருடி யுனவி[னு]க் குதவிசெயு
மாமீது முதிர்ப ழத்தை
விஞ்சைநெறி கற்றவிறல் விசயனொரு கணையேவி
விழவுய்த்த தனையறிந்து
மிக்கமறை யோன்வெகுளு மென்றமொழி கேட்ட
வெருவியுன் னடிபணியவே [வுடன்
பஞ்சன்மி னெனப்புகன் றவரவர்க ளுற்றமன
வாசையினை யறையு மெனலும்
ஆதிமுத லீறவரை சொற்றபொழு தத்தருவி
லக்கனி பொருந்த வருளிப்
பஞ்சவர் சகாயனென மிஞ்சுபுகழ் பெற்றமுகில்
பவளவாய் முத்த மருளே
பன்னுமறையோர்தொழுந் தென்வைகுந் தைக்கள்வ
பவளவாய் முத்த மருளே. (௧௦)

முத்தமுற்றும்.

---

௬. வாரானைப் பருவம்

51. நிறையுங் கலைகள் மருவுஞ் சசியை
நிகர்த்த வதனன் வருகவே
நிருகன் சாபந் துடைத்து மகிழும்
நிமலன் வருக வருகவே
நறைவண் டுளப மாலை யணியு
நம்பன் வருக வருகவே
நாரி பாகன் வேத னெவர்க்கு
நாதன் வருக வருகவே

யுறியில் வெண்ணெய் திருடி யுண்ட
வுதரன் வருக வருகவே
யுரல்பின் றொடரத் தவழுங் கனக
வோங்கல் வருக வருகவே
மறைகள் பரவு முபய சரண
வரதன் வருக வருகவே
வாசங் கமழுந் திருவை குந்தை
மாயன் வருக வருகவே. (க)

52. பாணி யமர்ந்த வேணி யுங்கா
பால மும்முழுச் சூலமும்
பணியுங் கடுக்கை மாலை யும்மழுப்
பரசுந் தரித்த கடவுளைப்
பேணித் தவசு புரியு மசுரன்
பீடு மகிழ்ந்து கொடுவரப்
பெருமை தெரிய வவன்பின் றொடரப்
பிழைக்கு மிடங்க ணடியே
சேணிற் றிரிந்த சிவனுக் கபயஞ்
சிறப்புற் றளித்தவ் வசுரனைச்
சிதைத்து[த் து]யரந்துடைத்து நிவந்த
சீத ரப்பரஞ் சோதியே
வாணிக் கிறைவன் பூணும் பொற்பதன்
மாயன் வருக வருகவே
வாசங் கமழுந் திருவை குந்தை
மாயன் வருக வருகவே. (உ)

53. சீதத் திவலை துளிக்கு மகரஞ்
செறிந்த கடலி னடுவினிற்
றேவ ராலு மேவ வரிய
தென்னி லங்கை தன்னிலே

பூத மைந்து வேத நான்கு
புவன மூன்று விண்ணினிற்
போந்து நின்ற சுடரி ரண்டு
போத மொன்றிவ் வனைத்தையுந்
தாத விழ்ந்த பூவி யைந்து
தங்கு கின்ற வயனையுந்
தந்த வன்னை சனகி யான
தைய லைக்கண் டேனென
வாத மைந்தன் வந்து ரைக்க
மகிழு மாயன் வருகவே
வாசங் கமழுந் திருவை குந்தை
வரதன் வருக வருகவே. (ரு)

வேறு.

54. முதியோ ரருந்தவர்கள் கதிசேர நங்கைசெய்
மொழியும்ப்ர பந்த மென்னும்
முன்னூலை யனுதினமு மேத்தியவ் வழிநின்ற
முமுட்சுக்க ளேயலாது
நதியார் செழுஞ்சடிலன் விதியோன் முதற்கடவு
ணண்ணுதற் கெட்டாததாய்
நவிலுதற் கரிதான பரமபத நாதநீ
நானிலம் புகழ்வை குந்தைப்
பதிமேவி யர்ச்சாவ தாரமென வந்ததைப்
பாரோ ரறிந்துய்ந்திடப்
பழமறையி லோதுதிரு மந்திரத் துட்பொருள்
பகர்ந்துவெளி யிட்ட சீமான்
எதிராச னடிபரவு மதியோர்க ளுளமருவும்
எங்கள்கண் ணன்வருகவே
இந்திரர்க் கருள்புரியு மெந்தைவா னிளவரச
னிருடிகே சன்வருகவே. (க)

55. வன்புல னடத்துகரு மேந்திரிய மைந்துடன்
மருவுஞா னேந்த்ரிய மைந்து
மடங்காத விடையங்க ளீரைந்தினைச் சேர்ந்து
வளர்கின்ற கரண நான்கு
சொன்னவோ ரிருபத்து நான்கைப் பொருந்தித்
துலங்குஞ் சடத்தி னுள்ளே
சோதிமய மாகவுள தியாததுவு நீயென்று
சுருதிசொலு மெட்டெ ழுத்தின்
சின்மயப் பொருளோதி யுலகைத் திருத்திமகிழ்
தேசிகன் பெரிய நம்பி
சேவடி துதித்துத் தொழும்பரம பாகவதர்
சிந்தைமலர் மேவி யென்றும்
இன்பமொடு விளையாடு மிறைவமா தவகண்ண
எம்பெரும நீவருகவே
யிந்திரர்க் கருள்புரியு மெந்தைவா னிளவரச
னிருடிகே சன்வருகவே. (ரு)

56. கருமுகின் முழக்கமென வருமிரத வோசையுங்
கடலெனத் திகழ்தானையுங்
ககனகோ ளங்கள்முதல் வெடிபட வுரற்றுநெடு
கைம்மதம் பொழிவேழமும்
பருதிவா னவன்வயப் புரவியை நிகர்த்தளவில்
பலகுதிரை யின்றிரள்களும்
பருவரையை யொத்தபுய வீரரு நெருங்கியெதிர்
பாரதப் போர்தன்னிலே
யருதியுட னுன்னடி பணிந்துமகிழ் பாண்டவர்க்
காருயிர் தரிக்க வுன்னி
யம்பவள வாயில்வெண் சங்குவைத் தூதியவ்
வமரைச் செயித்த மாலே

யிருநா லெழுத்தினுறை திருமா லசோதைதரு
மிருகண்ணின் மணிவருகவே
யிந்திரர்க் கருள்புரியு மெந்தைவா னிளவரச
னிருடிகே சன்வருகவே. (சா)

57. கொங்குகமழ் கோதைமலர் தங்குநற வுண்டுகளி
கொண்டுலவு வண்டு முரலுங்
கோகில நவிற்றமிசை பாகினை யிசைந்த[சொற்]
கோகனக மான்பொருட்டுக்
கங்குல்பக லற்றொளி பரப்புகக னத்தினுறை
கற்பகக் காவை மருவிக்
கந்தமலி கின்றதரு வொன்றினை யெடுக்கவது
கண்டகா வலர்கள் சூழ்ந்து
சங்கையற வந்தமர்பு ரிந்தவர்கள் சாய்ந்திடச்
சங்கினை தைபைமு ழக்கித்
தளமுகை நிறைந்துவரு பாரிசா தத்தினைத்
தரையீது கொணரு முகிலை
யெங்கள்குடி முழுவதும் புங்கமுடன் விலைகொள்ளு
மீசநா ரணன்வருகவே
யிந்திரர்க் கருள்புரியு மெந்தைவா னிளவரச
னிருடிகே சன்வருகவே. (எ)

58. ஓராழி பூணிரத மேலேறி யுலகிருளை
யோட்டுமாத் தாண்ட கிரணத்
தொளிபரவு புவிமுழுது மரசினை நடாத்தியுய
ருத்தான பாத னென்னுந்
தாரார் புயத்தண்ணல் சீர்திகழ் மனைக்கிறைவி
சாற்றிய கடுஞ்சொல்லினுற்
றுமரை நிகர்த்தவிழி நீர்பொழிய நெஞ்சிற்
சலங்கொண்டு கான மருவி

நாராய ணன்பரம னிராறு நாமமே
நன்மைதரு மென்று துருவன்
நவிலுந் தவங்கருதி யகமகிழ்ந் தன்புபுரி
நம்பனே புருடோத்தமா
ஈரேழு புவியினையு மோர்பொழுதி லுண்டுமி
ழிருக்குமுதல் வன்வருகவே
யிந்திரர்க் கருள்புரியு மெந்தைவா னிளவரச
னிருடிகே சன்வருகவே. (அ)

59. சீர்மருவு வெண்கயிலை மேவிவல முஞ்செய்து
தினமும் பணிந்து வருமேவான்
செருச்செய வெதிர்த்தவர் வலத்திலொரு பாகமது
சேரவர முற்ற திறலோன்
நீர்கெழு பெரும்பரவை யேழுமவை சூழ்புவிக
ளேழுநெடு மலைக ளேழும்
நீலமுகி லேழுமிவை போதுட லமைந்துரு
நிவந்தபுய வீர முடையான்
பாரில்வளர் பூதங்க ளைந்தினையு மிகல்செயும்
பண்புபெற் றுயர்வாலியாம்
பருவரை தனைக்கொல்ல விவனே தெனக்கருது
பருதிமகன் மையல றவே
யேருலவு பகழிகொண் டோரெழு மரத்தினையு
மெய்தரா கவன்வருகவே
யிந்திரர்க் கருள்புரியு மெந்தைவா னிளவரச
னிருடிகே சன்வருகவே. (கூ)

60. குயினறவு கற்கண்டு பாகுகனி யாழெனக்
கூறிய மிடற்றி னிசையுங்
குவளைகரு வண்டுகய லயில்பகழி யாமெனக்
கூர்விழியு நீர்மருவிய

புயலெனத் திரளளக பந்தியுங் கனகப்
பொருப்பைநிக ரிருகொங்கையும்
புண்டரிக வதனமும் புன்முறுவ லுங்கொண்ட
பொற்பில கசோதை குளிர
அயனரன் முதற்கடவு ளண்டகோ டிகள்பல
வனைத்துமுத ரத்தி னுள்ளே
யடங்குவதை யம்மாதி னுக்குமுன் காட்டியவ
ளகமகிழ வைத்த மணியே
யியல்கொண்ட வயினவர்கள் பயிலுபய வேதமுத
லெம்பெரும நீவருகவே
யிந்திரர்க் கருள்புரியு மெந்தைவா னிளவரச
னிருடிகேசன் வருகவே. (ய

வாரானை முற்றும்.

எ. அம்புலிப் பருவம்.

61. தெண்டிரையி னுற்பவித் தம்பொன்மக மேருவைத்
தினமுநீ வலமாகவே
திகைத்துத் திரிந்ததினு நீங்காத முயன்மறுத்
தீரவொ ருபாய மதுகேள்
கெண்டைவிழி மாதர்குழல் கண்டுதம ரென்றுளக்
கெருவமுற் றனவரதமுங்
கேகப கடம்புரிதல் பார்த்துவந் தாசையாற்
கெம்பீர மோடெழுந்து
கொண்டல்கள் முழங்கிநெடு மாமலையி தாமெனக்
குலவுமெழின் மாட மேவிக்
கோமளம தாககற் சங்குநிதி தாளங்கள்
குவிபவள மதுசுரக்கும்

அண்டர்மனை சென்றுததி யுண்டமணி வண்ணனுட
னம்புலீ யாட வாவே
யல்லிமகிழ் வைகுந்தை வல்லிமண வாளனுட
னம்புலீ யாட வாவே. (க)

62. உம்பர்தோ யிரவியின் புரவிதன் னயர்வினுக்
குரியநிழ லுதவி யாற்றும்
உயர்மரச் சோலைசூ ழிந்நக[ர்]ப் பொன்னனு
ருன்றனைப் பார்த்து நாளுஞ்
செம்பவள வாயினெளி காலிட நகைத்துச்
சிரிப்பதற் கஞ்சி யேகிச்
செய்யதழல் வேள்வியி லுதித்தும் பயோததி
செழிக்கக் கடைந்த வந்நாள்
தம்பமென வேநின்று மிமையவர் குழாத்தினொடு
தண்ணமுத முண்டு மகலாச்
சாரபர பக்கமுறு தேய்தறீர்த் தருள்செயுந்
தகைபெறச் சமைய மிதுகேள்
அம்புவி புகழ்ந்துதொழு நம்பரந் தாமனுட
னம்புலீ யாட வாவே
அல்லிமகிழ் வைகுந்தை வல்லிமண வாளனுட
னம்புலீ யாட வாவே. (உ)

63. எஞ்சலில் லாதபட வரவினது நிழலினு
லிதையமது வாட்ட முற்றே
யெண்ணிப் புலர்ந்துமன துட்குத றவிர்ந்துநீ
யின்பமோ டுச்சிதமதாய்
மிஞ்சுபுகழ் கொண்டுனது தண்ணளி பரப்பியே
மேக்குற் றுயர்ச்சி யாகி
மிக்கான வேதியர்கள் தேவர்கள் துதித்திடும்
மேன்மைபெற வேண்டி லிதுகேள்

குஞ்சர மிளைத்தாதி மூலமென் றோலமிடு
குரலுக் கிரங்கி யந்நாட்
குவலயத் தெவருநின் றதிசயித் தேத்திடக்
குருமணிப் புள்ளி லேறி
யஞ்சலென வந்துதவு செஞ்சக் கரத்தனுட
னம்புலி யாட வாவே
அல்லிமகிழ் வைகுந்தை வல்லிமண வாளனுட
னம்புலி யாட வாவே. (௩)

64. காதுதோய்ந் தேகுமிழ் மறித்திட வுலாவிமிளிர்
கண்ணிணைத னிமமெ னத்தேன்
கண்டனுகி யிடைபொரு தெனவுருகு மெழின்மேவு
கன்னியர்க டொழுமுன்றனைக்
கோதைகமழ் மாதர்தங் கொழுநர்பிரி காலையிற்
கொடியதழ லெனவேசுடுங்
குறைநீங்கி யனுதினந் தன்மதி யெனப்பொருவு
குணமருவு சமய மிதுகேள்
சீதமலர் பொழிநறவு கனிகள்பிதிர் சாறொடுஞ்
சேர்ந்துமத கூடு பாயுந்
திருவழுதி நாடனென் குலமதனை விலைகொண்ட
செங்கமலை வாழு மார்பன்
ஆதிமறை தேடரிய சோதிரகு நாதனுட
னம்புலி யாட வாவே
யல்லிமகிழ் வைகுந்தை வல்லிமண வாளனுட
னம்புலி யாட வாவே. (௪)

65. மன்னுமெழி லம்பிகையை வாமமதில் வைத்துலவு
வரதனது சென்னி மேவி
வாழ்ந்ததிலு நீங்காத வன்பகை தவிர்த்தருளி
வானவர்கள் கண்டு வாழ்த்தத்

தென்னிலங் காபுரியி லுன்றெளி செலுத்திடச்
செய்ததை வியந்துன்னிடீ
செங்கமல வாவியரு கூர்வளைக ளீனுநிறை
செவ்விமிகு தரளந்தனைக்
கன்னல்செறி காவில்வாழ் குருகுதன் சினையெனக்
கருதிமே யடைகிடக்குங்
கவின்மிகுந் தோங்குபுகழ் திருவழுதி நாடனுயர்
கமலா சனன்பரவிடும்
அன்னவுரு வாகிமறை சொன்னநங் கண்ணனுட
னம்புலீ யாட வாவே
அல்லிமகிழ் வைகுந்தை வல்லிமண வாளனுட
னம்புலீ யாட வாவே. (ரு)

66. பரவைசூ ழுலகினை விளக்குசெங் கதிரவன்
பண்புபெறு மொளியி னழலைப்
பனிநிலவு வீசிவெப் பாற்றியுஞ் சமர்புகப்
பாசறையில் வாகை சூடி
வருமிளைஞர் புயமதிற் றனமுயங் கப்புணரு
மாதருக் கமுதாகவே
வளமைபற் றும்பயிர்க் குறுதுயர மின்றியே
வளரும் படிக்குதவியு
மிரவிருளை யோட்டியுந் தகைபெற்ற வுன்னையே
யெம்பிரான் கூவ வாரா
திருப்பது பெரும்புகழ்க் கொக்குமோ வாதலா
லெழிலா ரசோதை மகவாம்
அரவினணை மருவியுறை பரமபத நாதனுட
னம்புலீ யாட வாவே
அல்லிமகிழ் வைகுந்தை வல்லிமண வாளனுட
னம்புலீ யாட வாவே. (சு)

67. பார்புகழு மாதவர்கள் தேடரிய பொற்பதப்
பரமனென் றுணருந்ததி
பாண்டனுக் குபர்கதி கொடுத்துமிரு கண்டுமுனி
பாலற்கு நெறியுதவியும்
மாரன்மனை யாளைநகு மெழில்பொருவு பாஞ்சாலி
மருமருவு குழன்முடிக்க
மாற்றலரை வென்றுமகி ழெம்பிரான் கூவநீ
வந்திடி னுனக்கென்றுமே
சீர்திகழு மீரமுறை சோடச நிறைந்தகலை
சேரவருள் செயுமாதலாற்
செம்பவள முல்லைமலர் வாய்முறுவ லென்னுமத்
தேவகிபெ றும்புதல்வனும்
ஆரமொடு மாமகளை மார்பிலணி கண்ணனுட
னம்புலீ யாட வாவே
அல்லிமகிழ் வைகுந்தை வல்லிமண வாளனுட
னம்புலீ யாட வாவே. (எ)

68. பூரணக் குடமெனப் பொலியும் பயோதரப்
பொற்பிலக சோதை மகவாம்
புங்கவ னுனக்குவரு நந்துத றவிர்த்துப்
பொருந்துகலை யிவ தற்குக்
காரணவு சோலைசெறி சீர்பெருகு வாவிநிறை
கஞ்சமல ரென்ன வொளிருங்
காதலங் கொண்டுமதி வாவென் றழைத்திடக்
கருதிவா ராத தென்னே
வாரணத் துரிவையினை மேனியிற் போர்த்தசிவன்
வாணியிறை யும்பர் தலைவன்
வந்தடி தொழக்கருணை யுந்தும் பிரான்கமலை
வாழுமணி மார்ப னெங்கோன்

ஆரணத் துறையுமிந் நாரணக் கடவுளுட
னம்புலீ யாட வாவே
அல்லிமகிழ் வைகுந்தை வல்லிமண வாளனுட
னம்புலீ யாட வாவே. (அ)

69. பழமறை தொழும்பரம புருடனென் றறியாது
பண்டுசிசு பால னென்பான்
பகர்கின்ற வசையினுக் ககமுன்னி யவனுடல்
பதைத்துவிழ வேவிடுத்துந்
தழலெரி யெனும்பங்கி யிருள்செறியு மேனிநிமிர்
தானவர்கள் கிளைமுழுவதுந்
தரைப்பட மடித்ததவு மோர்திகிரி செங்கரந்
தனிலிருப் பதையறிந்தும்
மழவிடை யெனத்திகழு மாயனுனை வாவென்று
வாயிதழ் மலர்ந்து கூவ
வாரா திருக்கிலக் கூராழி விடுவனென
மனதெண்ணி யிந்நேரமே
அழகுபெறு செங்கமலை யுளமருவு கள்வனுட
னம்புலீ யாட வாவே
அல்லிமகிழ் வைகுந்தை வல்லிமண வாளனுட
னம்புலீ யாட வாவே. (கூ)

70. செந்நெலங் கழனிவள நாடனெங் கோன்மலர்த்
திசைமுகன் வணங்கு தேவன்
தேவகி பெறும்புதல்வன் வாவென் றழைத்திடச்
சீருடன் விரைந்து வந்தால்
முன்னைநீ செய்தவினை யால்வருந் துயரெலா
முற்றவு மகற்றி நாளும்
முழுமதி யெனப்பொருவ வரமீவ னீதன்றி
மூவுலகி னுஞ்செலுத்தத்

துன்னுகிர ணங்கள்செறி செங்கதிர்கள் [எங்குநனி]
தோன்றிய தெனத்திகழ்வுறுந்
தூய்தான நித்திபவி பூதியினு முன்னொளி
துலங்கவருள் செயுமாதலால்
அன்னைதிரு மாதினுள மன்னுநங் கண்ணனுட
னம்புலி யாட வாவே
அல்லிமகிழ் வைகுந்தை வல்லிமண வாளனுட
னம்புலி யாட வாவே. (ய)

அம்புலி முற்றும்.

அ. சிற்றிற் பருவம்.

71. வானோர் குழுவு மவர்க்கிறையு
மதிசே கரனுந் திசைமுகனும்
மலரா லருச்சித் தடிவணங்கி
மாலே கள்வ வெனத்துதித்து
மேனா ளினைவந் திரந்ததற்காய்
விறல்சேர் மாலி சுமாலிதனை
மேவி யமர்செய் திடக்கருதி
விளங்குங் கருடப் புள்ளேறித்
தானே யெதிர்த்த வரக்கர்தமைச்
சயித்த வுவப்போ வுருக்குமிணி
தனத்தின் முயங்குங் கெருவிதமோ
தகைந்து விளையாட் டழிக்கின்றாய்
கானார் கமல மான்வருநின்
கழலாற் சிற்றில் சிதையேலே
கந்தங் கமழும் வைகுந்தைக்
கனியே சிற்றில் சிதையேலே. (க)

72. வடம்பூண் முலையு நுடங்கிடையு
மதிபோல் முகமுஞ் செங்காந்தள்
மலரைப் பொருவுங் கரதலத்தில்
வதிந்த வளையுங் கயல்விழியும்
படமா மெனச்சொல் கடிதடமும்
பாகு போன்ற பனிமொழியும்
பருவ முகிலேனேர் குழலுமெனப்
பகரு மெழிலும் பயிர்ப்புநிறை
மடவார் நதியின் கரையருகே
மணலைக் குவித்து மனமுவந்து
வனைந்த விளையாட் டிதைமருவி
மாலே யழித்தல் வழக்கன்று
கடல்சூழ் புவியோர் தினம்பணியுங்
காலாற் சிற்றில் சிதையேலே
கந்தங் கமழும் வைகுந்தைக்
கனியே சிற்றில் சிதையேலே. (உ)

73. முருக்கின் மலர்போ லிதழ்க்கனிவாய்
முல்லை முறுவ லாய்ச்சியிரு
முலையி னமுதந் தனையூட்டி
முகத்தோ டணைத்து முத்தமிட்டுப்
புரியு மரைநாண் காப்பணிந்து
பொலன்று திறைத்துத் தாலாட்டும்
பொன்னு சலிற்கண் வளராமற்
புனிற்று நிரைப்பின் போகாமல்
அரியின் குரல்நேர் மொழிமடவா
ரறியாப் பேதை மதியாலே
யமைக்கு மழகார் மாளிகையை
யழிக்கக் கணக்கோ வனுதினமுங்

கருதுந் தவத்தோர் சிரம்பணியுங்
கழலாற் சிற்றில் சிதையேலே
கந்தங் கமழும் வைகுந்தைக்
கனியே சிற்றில் சிதையேலே. (௩)

74. வண்டோ கயலோ மரைப்போதோ
வாளோ கணையோ யயில்வேலோ
மானே விடமோ நறுங்குவளை
மலரோ வெனச்சொல் விருவிழியும்
பண்டோ மிசையும் பொருந்துமெழிற்
பாவை மடவார் பலர்கூடிப்
பணிக்கு மணலின் விளையாட்டைப்
பரமா வழித்த லுன்னழகுக்
குண்டோ பெருமை யங்காளி
லுளத்தே குறித்து மதியாமல்
ஒருபோ தினிலுங் கருதாம
லுலவித் திரிந்த பாமரனுங்
கண்டா கனற்குங் கதியளித்த
கண்ணா சிற்றில் சிதையேலே
கந்தங் கமழும் வைகுந்தைக்
கனியே சிற்றில் சிதையேலே. (௪)

75. அல்லைப் பழித்த நிறத்தரக்க
ரடங்க மடியக் கணையேவி
அமரர் துயரந் தனைத்துடைத்த
வடங்காக் களிப்போ மழராமன்
வில்லை வளைத்த பெருந்திறலோ
விரும்பு மறையோ னுளமுவப்ப
வேண்டும் பசுவி னிரையளித்த
மேன்மைப் புகழோ பழவடியார்

தொல்லை வினைக்கட் டறக்குமனத்
துணிவோ திரையார் பொருநைநதித்
துறையின் மடவார் விளையாட்டைத்
துகைப்பே னெனுஞ்சொற் குறிப்பறியேன்
கல்லை யுருவாக் குங்கமலக்
காலாற் சிற்றில் சிதையேலே
கந்தங் கமழும் வைகுந்தைக்
கள்வா சிற்றில் சிதையேலே. (ரு)

76. மானேர் விழிக்கஞ் சனமெழுதி
வதியும் பிறையை நிகர்நுதற்கு
மறப்போற் சாந்துத் திலதமிட்டு
வயங்குங் கனகச் செப்பெனலாய்த்
தானே வளரு மிளமுலைக்குச்
சந்தங் கமழுஞ் சேறணிந்து
தபனன் வருதேர் புரையல்குற்
றடத்தை மறைத்துக் கலையணிந்து
நானஞ் செறிந்த குழன்மடவார்
நளினம் பொருந்து நதிக்கரையில்
நனிமா டங்க ளமைத்ததனை
நண்ணி யுதைத்த லுளக்கழகோ
தேனூர் துளவத் தார்மார்ப
சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே
செகத்தோர் பரவும் வைகுந்தைத்
தேவே சிற்றில் சிதையேலே. (சு)

77. நுகருஞ் சுதையுந் தேனுவையு
நுவலுஞ் சசியுங் கற்பகமும்
நோன்பு புரியிந் திரர்க்குதவி
நோதல் தவிர்த்த பெருமானே

மகர நெடுங்கண் விதுவதன
மடவார் பொருநைத் தடமருவி
மணலைக் குவித்து மணிமுறத்தில்
வாரிப் பரலை யறக்கொழித்து
நிகரில் கனக மரகதமு
நிவந்த மலரு மதிலணிந்து
நிதிபோல் மகவைப் பெற்றெடுத்து
நின்பேர் புனைவே னெனக்கருதிச்
சிகரி யமைத்துக் கரங்கூப்புஞ்
சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே
செகத்தோர் பரவும் வைகுந்தைத்
தேவே சிற்றில் சிதையேலே. (எ)

78 நிவந்து பணைத்த முலைமடவார்
நேசத் துடனுன் மணற்கொணர்ந்து
நெடிய மாட மெனவனைந்து
நின்னைப் பணிமா ளிகைகண்டாய்
பவள விதழுங் குறுநகையும்
பங்கே ருகம்போ லிருவிழியும்
படைத்த கமலை யடிவருடும்
பனித்தா ளிதனி லுறுத்தாமல்
உவரித் திரைசூழ் புவிபனைத்து
முப்பர் கணமு மவர்க்கிறையும்
உயர்மா தவரு மைங்கரனு
முநிவின் பதியுங் குகவேளுஞ்
சிவனு மயனுந் தொழுங்கழலாற்
[சிறியேஞ்] சிற்றில் சிதையேலே
செகத்தோர் பரவும் வைகுந்தைத்
தேவே சிற்றில் சிதையேலே. (அ)

79. அனம்போன் மடவார் நதிக்கரையி
னருகே மணற்கொண் டாடரங்கும்
அழகார் மதில்சூழ் வேதிகையு
மமைத்து மலரா லருச்சனைசெய்
துனையே தொழுதாட் செய்வோமற்
றென்றுங் கருதோ மெனவுளத்தில்
உன்னிப் பணிமா ளிகையிதனை
யுதைத்தல் பெருமைக் கழகன்றே
வினையும் பாசந் தனைத்துறந்த
மதியோர் கதிசேர் வதற்குரிய
மறையின் பொருளைத் தமிழ்விரித்த
மாறன் றிருவாய் மொழியுரைத்துத்
தினமுங் கருதுஞ் சேவடியாற்
சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே
செகத்தோர் பரவும் வைகுந்தைத்
தேவே சிற்றில் சிதையேலே. (கூ)

80 கரைக்கு ளடங்காப் பெருவெள்ளக்
கடலி னடுவோர் கருமலையிற்
கமலம் பூத்த தெனத்திகழுங்
கவின்கண் டரனு ரிறைஞ்சுதற்குப்
பொரு[த்]தும் போத விழியளித்த
புனிதா மனுவின் குலதிலகா
பொன்மா மேருக் கிணையாகிப்
புடைத்துப் பணைக்கு மிருதனமும்
மரு[த்தாழ்] குழலுஞ் செவ்விதழு
மன்னு மடவார் நதிக்கரையில்
வளமா ளிகைசெய் தலங்கரித்துன்
வனப்பே கருதி யருச்சித்துச்

சிரத்தா லிறைஞ்சித் தினம்பணியுஞ்
சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே
செகத்தோர் பரவும் வைகுந்தைத்
தேவே சிற்றில் சிதையேலே. (ய)

அ. சிற்றில் முற்றும்.

கூ. சிறுபறைப்பருவம்.

81 இந்துநுத லங்குமிட றங்குமுலை செந்தவ
ரிதழ்க்கவுரி யென்னு மயிலி
னின்பமுறு சங்கரனு மீரெழு பெரும்புவிபை
யின்றமலர் தந்த வயனுந்
தந்திமுக னுங்குகனு மிந்திரன் முதற்றலைவர்
தாபதர்க ளமர ருடனுன்
சந்நிதி நெருங்கியவர் தம்மிரு கரங்கொண்டு
தலைமிசை குவித்து மகிழ
மந்தரக் கிரியுநெடு விந்தமலை யுந்திகழு
மருவுபுய வீர முடையான்
வஞ்சனைக் கஞ்சனெனு நஞ்சினு மிகுங்கொடிய
மடநெஞ்சன் மனைவாயிலிற்
சிந்தரக் களிறட்ட நந்தனருள் பாலனே
சிறுபறை முழக்கி யருளே
செந்நெல்சூழ் வைகுந்தை மன்னுநங் குலநாத
சிறுபறை முழக்கி யருளே. (க)

82 நத்தைநிகர் கண்டமுந் தத்தைமொழி யுஞ்செய்ய
நளினமென மருவு கரமு
நறைமலர்க் கோதையுந் திகழெழி லசோதையெனு
நங்கைமடி மீது வைத்துக்

கொத்தலரு மல்லியிரு வாட்சிசிறு சண்பகங்
குல்லைமரு முல்லை யுடனே
கொங்குவிரி பிச்சிகமழ் நீர்முகை குருக்கத்தி
கொண்டணிய மகிழ்கண்ணனே
நித்தனீ மற்றெவையு நினதே யெனக்கருதி
நெஞ்சிலறி வுற்றெனதெனு
நெடிதான மமதையாங் காரத்தை விட்டுமன
நேசமொடு பணிசெய்யவே
சித்தனக் குரியதெனு முத்தருள நிறைகள்வ
சிறுபறை முழக்கி யருளே
செந்நெல்சூழ் வைகுந்தை மன்னுநங் குலநாத
சிறுபறை முழக்கி யருளே. (உ)

83. மரையேர் மருண்டவிழி நறவைப் பொருந்துமொழி
மருவார் செறிந்த குழலாம்
மலையைச் செறுக்குமுலை சிலையைக் கடிந்தநுதன்
மதியைப் பழிக்கு முகமாம்
இரதிக்கு வருகணவ னுருவொத் தியைந்தவிடை
யிரதத்தை யேயல்குலாம்
எழின்மே வசோதைதிரு மனைமேவி விளையாடி
யின்புற்றி ருக்கு மந்நாட்
புரையுற்ற மடநெஞ்ச வஞ்சனைக் கஞ்சன்விடு
போர்மல்லர் தமைமடித்துப்
புங்கமுட னகமகிழ மிங்கித குணாலனே
புனிதமறை யோர்க்கு முதலே
திரைமோது முத்தமிரு கரைசேர்ந தித்துறைவ
சிறுபறை முழக்கி யருளே
செந்நெல்சூழ் வைகுந்தை மன்னுநங் குலநாத
சிறுபறை முழக்கி யருளே (ங)

84. மலைபோல் வயங்குநெடு புயவீர மண்டுதிறல்
வானரப் படைதிரட்டி
மணியார் திரைக்கடலி னருகே யிருப்பதனை
மருவுவீ டணனறிந்து
கலைபோது மறையவ ரருந்தவர்கள் விப்பிரர்கள்
ககனமுறை வோர்புவியுளோர்
கருதியடி தொழுகின்ற மாதுசா னகியின்மேற்
காதலைத் தவிர்தி யென்றே
யலை[வோட] நற்புத்தி சொல்லினுங் கேளா
தகந்திகழு நிருதர் கோவை
யறவிட்டு வந்துனைப் பணியுமவ் வீடணற்
கபயங் கொடுத்த களிறே
சிலைபொருவு நுதலிகவு சலைமகிழு மேகமே
சிறுபறை முழக்கி யருளே
செங்நெல்சூழ் வைகுந்தை மன்னுநங் குலநாத
சிறுபறை முழக்கி யருளே. (௪)

85. இக்குவலை யத்திருளை யப்புற மகற்றவோ
ரிரதமிசை வருமிரவியை
யின்சுவை யுறுங்கனிய தாமென மனங்கருதி
யிருவிசும் பூடு பாய்ந்துந்
தக்கமுனி யோகியர்கள் பூசுரர்கள் விப்பிரர்கள்
சாற்றுமறை யின்பொருள்முதல்
தருநவவி யாகரண சகலகலை யினையுமத்
தபனன்மு னடந்து கற்றும்
மிக்க[தொரு] புகழ்பெற்ற மாருதி தனக்குவர
மேன்மையுட னீந்த முகிலே
விண்ணவரு மம்புயனு மாதவனு மைங்கரனு
மேருவில் வளைத்த சிவனுங்